

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
LAUKINĖS GYVŪNIJOS ĮSTATYMO NR. VIII-498
PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatymo Nr. VIII-498 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatymą ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
LAUKINĖS GYVŪNIJOS ĮSTATYMAS**

**PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatymas (toliau – įstatymas) nustato visuomeninius santykius Lietuvos Respublikos teritorijoje ir jos oro erdvėje, Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje, kontinentiniame šelfe ir ekonominėje zonoje Baltijos jūroje (toliau – Lietuvos Respublikos teritorija), susijusius su natūralioje gamtinėje aplinkoje gyvenančių ar laikinai esančių, migracijos ar kitu metu pastebimų ar aptinkamų laukinių gyvūnų, jų rūšių buveinių ir lizdų naudojimu, apsauga ir apsaugos reglamentavimu, laukinių gyvūnų, kilusių iš kitų gamtinių zonų, laikymu nelaisvėje ir kitokiu jų naudojimu.

2. Šiuo įstatymu siekiama užtikrinti Europos Sąjungos teisės aktų, nurodytų šio įstatymo priede, įgyvendinimą.

3. Šis įstatymas nereglamentuoja domestikuočių gyvūnų naudojimo ir apsaugos, medžioklės, kiek ją reglamentuoja Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymas, mėgėjų žvejybos, kiek ją reglamentuoja Lietuvos Respublikos mėgėjų žvejybos įstatymas, žuvininkystės, kiek ją reglamentuoja Lietuvos Respublikos žuvininkystės įstatymas ir saugomų laukinių gyvūnų rūšių apsaugos ir naudojimo, kiek jį reglamentuoja Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymas ir Europos Sąjungos teisės aktai.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Cirkas** – kaip apibrėžiama 2005 m. spalio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1739/2005, nustatančio gyvūnų sveikatos reikalavimus cirko gyvūnų judėjimui tarp šalių narių (OL 2005 L 279, p. 47), 2 straipsnio 1 punkte.

2. **Ekosisteminės paslaugos** – tiesioginiai ir netiesioginiai ekosistemų teikiniai žmonių gerovei. Ši sąvoka atitinka Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 3 straipsnio 6 punkte pateiktą sąvoką „ekosistemų funkcijos“.

3. **Epizootija** – staigus gyvūnų užkrečiamosios ligos išplitimas ūkyje ar didesnėje teritorijoje (visoje šalyje ar jos dalyje).

4. **Invazinė rūšis** – svetimžemė rūšis, kurios įsikūrimas ir plitimas ekosistemose kelia grėsmę arba daro neigiamą poveikį biologinei įvairovei ir ekosisteminėms paslaugoms, daro žalingą

ekologinį ir ekonominį poveikį. Ši sąvoka atitinka Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 3 straipsnio 2 punkte pateiktą sąvoką „invazinės svetimos rūšys“.

5. **Iškamša** – techninėmis priemonėmis atkurta gyvūno ar jo dalių anatomicinė forma naudojant gyvūno kailį ar odą.

6. **Laukinė gyvūnija** – laisvėje gyvenančių ir nelaisvėje laikomų laukinių gyvūnų visuma.

7. **Laukinės gyvūnijos apsauga** – laukinių gyvūnų rūšims ir jų buveinėms išsaugoti ar palankiai apsaugos būklei atkurti būtinų priemonių visuma.

8. **Laukinės gyvūnijos ištekliai** – gyvi ir negyvi laukiniai gyvūnai, jų dalys, taip pat kiaušiniai ir lizdai.

9. **Laukinio gyvūno hibridas (toliau – hibridas)** – gyvūnas, kurio ankstesnėse keturiose kartose buvo vienas ar daugiau kryžminimosi su kitos rūšies gyvūnu atvejų.

10. **Laukinis gyvūnas** – laisvėje gyvenantis arba nelaisvėje laikomas laukinių gyvūnų rūšies bet kurios biologinio vystymosi stadijos individas. Gyvūnais pagal šį įstatymą taip pat laikomos gyvūno dalys ar gaminiai iš jų, taip pat negyvi gyvūnų egzemplioriai.

11. **Laukinių gyvūnų perkėlimas** – laukinių gyvūnų individų paėmimas iš vienos vietos ir įkurdinimas gamtoje kitoje jų rūšies natūralaus arealo vietoje.

12. **Laukinių gyvūnų rūšies buveinė** – specifiniais abiotiniais ir biotiniais veiksniais pasižyminti aplinka, kurioje tam tikros rūšies laukiniai gyvūnai gyvena bet kuriuo savo biologinio ciklo etapu.

13. **Laukinių gyvūnų rūšies introdukcija (toliau – introdukcija)** – procesas, kai laukinių gyvūnų rūšies individai apgalvotai perkeliama už savo natūralaus arealo ribų ir įkurdinami gamtoje.

14. **Laukinių gyvūnų rūšies populiacija** – vienos laukinių gyvūnų rūšies individų visuma tam tikrame plote.

15. **Laukinių gyvūnų rūšies reintrodukcija (toliau – reintrodukcija)** – laukinių gyvūnų rūšies individų pakartotinis įkurdinimas areale, kuriame ta rūšis gyveno, bet išnyko ar buvo išnaikinta.

16. **Laukinių gyvūnų rūšis** – visuma vienos kilmės panašiomis morfologinėmis, fiziologinėmis, biocheminėmis, ekologinėmis ir etologinėmis ypatybėmis pasižyminčių laukinių gyvūnų individų, paplitusių tam tikroje teritorijoje, turinčių identišką kariotipą, galinčių tarpusavyje kryžmintis ir vesti vaisingus palikuonis. Rūšies sąvoka apima ir už rūšį žemesnio rango taksonus.

17. **Prekyba laukiniais gyvūnais** – laukinių gyvūnų, jų dalių ar gaminių iš jų pirkimas, pardavimas, supirkimas, nuoma, mainai, siūlymas parduoti arba kitas veiksmas, kurį galima prilyginti išvardytiems, įskaitant reklamavimą arba parduoti skatinančio veiksmo skelbimą ir kvietimą tartis, laikymas prekybai, vežimas komerciniais tikslais, įvežimas į Lietuvos Respubliką (įskaitant ir įvežimą iš jūros) iš Europos Sąjungai nepriklausančių šalių arba išvežimas iš Lietuvos Respublikos į tas šalis, vežimas tranzitu per Lietuvos Respublikos teritoriją, viešas eksponavimas siekiant gauti pajamų, viešų vietų puošimas.

18. **Svetimžemė gyvūnų rūšis** – gyvūnų rūšies ar už rūšį žemesnio rango taksono individai, dėl žmogaus veiklos patekę už savo natūralaus arealo ribų. Ši sąvoka apima visas tokių rūšių dalis, gametas ar kiaušinius, visus hibridus ir gyvūnų veisles, kurių atstovai gali išgyventi ir daugintis. Ši sąvoka atitinka Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 3 straipsnio 1 punkte pateiktą sąvoką „svetimos rūšys“.

19. **Zoologijos sodas** – vieta su nuolatiniais įrenginiais, specialiomis patalpomis, kuriose nuolat laikomi ir visuomenei ne mažiau kaip septynias dienas per metus eksponuojami gyvi laukiniai gyvūnai, išskyrus cirkus, gyvūnų augintinių parduotuves, taip pat vietas, kuriose asmenys visuomenei eksponuoja ne daugiau kaip 20 rūšių laukinius žinduolius arba ne daugiau kaip 30 rūšių kitus laukinius gyvūnus, ir tai nekelia grėsmės laukinės gyvūnijos ir biologinės įvairovės išsaugojimui. Atvejai, kai laukinių gyvūnų eksponavimas kelia grėsmę biologinei įvairovei, nustatomi Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų kontrolės tvarkos apraše.

20. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos medžioklės įstatyme, Lietuvos Respublikos žuvininkystės įstatyme, Lietuvos Respublikos žemės ūkio, maisto ūkio ir kaimo plėtros įstatyme, Lietuvos Respublikos mėgėjų

žvejybos įstatyme, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatyme, Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatyme, Reglamente (ES) Nr. 1143/2014, 2006 m. gegužės 4 d. Komisijos Reglamente (EB) Nr. 865/2006, nustatančiame išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą įgyvendinimo taisykles (OL 2006 L166, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2019 m. vasario 6 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 2019/220 (OL 2019 L35, p. 3) (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 865/2006), ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2017 m. sausio 20 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 2017/160 (OL 2017 L 27, p. 1) (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 338/97).

3 straipsnis. Nuosavybės teisė į laukinę gyvūniją

1. Laisvėje gyvenantys laukiniai gyvūnai nuosavybės teise priklauso valstybei.
2. Laisvėje gyvenę laukiniai gyvūnai, kurie, vadovaujantis šio įstatymo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių laukinės gyvūnijos naudojimą, reikalavimais, buvo paimti iš aplinkos, tampa juos iš aplinkos paėmusio asmens nuosavybe, jeigu kiti įstatymai nenustato kitaip.
3. Nelaisvėje laikyti natūraliai Lietuvos Respublikos teritorijoje paplitusių rūšių laukiniai gyvūnai, kurie ištrūksta į laisvę ir kurių savininkas per vieną mėnesį nuo ištrūkimo į laisvę dienos šių gyvūnų nesugauna, laikomi laisvėje gyvenančiais valstybei nuosavybės teise priklausančiais laukiniais gyvūnais. Jeigu šio įstatymo 9 straipsnyje nustatyta, kad ištrūkusių į laisvę gyvūnų rūšims paimti iš aplinkos reikalingas leidimas naudoti laukinius gyvūnus, šie gyvūnai laikomi laisvėje gyvenančiais valstybei nuosavybės teise priklausančiais laukiniais gyvūnais po vieno mėnesio nuo leidimo išdavimo dienos, jeigu savininkas per vieną mėnesį nuo leidimo išdavimo dienos šių gyvūnų nesugauna.

4 straipsnis. Laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimo valstybinis valdymas, valstybės ir savivaldybių institucijų kompetencijos

1. Laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimo valstybinį valdymą pagal kompetenciją vykdo Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Aplinkos ministerija ir jos įgaliotos institucijos, Žemės ūkio ministerija, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba ir savivaldybių vykdomosios institucijos.
2. Aplinkos ministerija:
 - 1) rengia ir tvirtina laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimo programas ir koordinuoja jų įgyvendinimą;
 - 2) nustato laukinės gyvūnijos išteklių, laukinių gyvūnų rūšių buveinių, veisimosi vietų, laikino apsistojimo vietų, žiemojimo vietų ir migracijos kelių apsaugos, atkūrimo ir tvarkymo reikalavimus;
 - 3) tvirtina laukinių gyvūnų apsaugos ir veiksmų planų rengimo ir šių planų tvirtinimo tvarkos aprašą, nustato invazinių rūšių valdymo ir naikinimo veiksmų planų tvirtinimo tvarką;
 - 4) tvirtina Laukinių gyvūnų rūšims ir jų buveinėms padarytos žalos apskaičiavimo metodiką;
 - 5) tvirtina Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų kontrolės tvarkos aprašą;
 - 6) tvirtina Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos aprašą;
 - 7) tvirtina Invazinių rūšių valdymo ir naikinimo tvarkos aprašą;
 - 8) tvirtina Invazinių Lietuvoje rūšių sąrašą;
 - 9) suderinusi su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba, tvirtina laukinių gyvūnų naudojimo (išskyrus medžioklę ir žvejybą) taisykles (toliau – Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklės). Jeigu teikiamame derinti Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklių projekte lieka nesuderintų nuostatų, galutinį sprendimą dėl taisyklių tvirtinimo priima Aplinkos ministerija;

10) suderinusi su Muitinės departamentu prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos ir Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba, tvirtina Prekybos laukiniais gyvūnais, augalais ir grybais taisykles. Jeigu teikiamame derinti Prekybos laukiniais gyvūnais, augalais ir grybais taisyklių projekte lieka nesuderintų nuostatų, galutinį sprendimą dėl taisyklių tvirtinimo priima Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija;

11) kartu su Žemės ūkio ministerija tvirtina Griežtai saugomų gyvūnų rūšių padarytos žalos apskaičiavimo metodiką;

12) nustato ir kartu su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba organizuoja laukinių gyvūnų apsaugos priemones kilus pavojui gyvūnų gyvybei dėl gaisrų, stichinių nelaimių ar avarių atvejais.

3. Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos:

1) koordinuoja, kontroliuoja ir įgyvendina laukinių gyvūnų apsaugos, gausos reguliavimo veiksmų planus, programas, metodikas ir invazinių rūšių valdymo ir naikinimo priemones;

2) teikia informaciją ir konsultuoja asmenis apie šiame įstatyme nustatytus reikalavimus laukinių gyvūnų apsaugai ir naudojimui.

4. Savivaldybių vykdomosios institucijos Savivaldybių aplinkos apsaugos remimo specialiosios programos įstatymo nustatytais atvejais ir nustatyta tvarka finansuoja medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencijos priemones; ir pagal nusistatytus prioritetus dėl pasirinktų invazinių rūšių ir jų paplitimo teritorijų ir atsižvelgdamos į sukauptas Savivaldybių aplinkos apsaugos remimo specialiosios programos lėšas, finansuoja invazinių rūšių valdymo, gausos reguliavimo ir naikinimo priemonių įgyvendinimą.

ANTRASIS SKIRSNIS

LAUKINĖS GYVŪNIJOS IŠTEKLIŲ NAUDOJIMAS IR APSAUGA

5 straipsnis. Laukinės gyvūnijos išteklių naudotojų teisės ir pareigos

1. Laukinės gyvūnijos išteklių naudotojai yra fiziniai arba juridiniai asmenys, kitos organizacijos ar jų padaliniai (toliau – juridiniai asmenys), kurie šio įstatymo 6 straipsnyje nurodytais būdais naudoja laukinės gyvūnijos išteklius.

2. Laukinės gyvūnijos išteklių naudotojai turi teisę:

1) naudoti laukinės gyvūnijos išteklius pagal šio įstatymo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimą, reikalavimus;

2) įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka gauti finansinę paramą laisvėje gyvenančios laukinės gyvūnijos ištekliams apsaugoti ir atkurti, invazinių rūšių valdymo, gausos reguliavimo ir naikinimo priemonėms vykdyti;

3) jeigu nelaisvėje laikyti laukiniai gyvūnai ištrūko į laisvę, per vieną mėnesį nuo šių gyvūnų ištrūkimo į laisvę dienos organizuoti jų paiešką ir juos sugauti, išskyrus šio straipsnio 3 dalies 4 punkte numatytą atvejį. Jeigu šio įstatymo 9 straipsnyje nustatyta, kad ištrūkusių į laisvę gyvūnų rūšims paimti iš aplinkos reikalingas leidimas naudoti laukinius gyvūnus, savininkas per vieną mėnesį nuo leidimo išdavimo dienos turi teisę šiuos gyvūnus sugauti. Prašymas gauti leidimą naudoti laukinius gyvūnus turi būti pateiktas Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai ne vėliau kaip per 10 kalendorinių dienų nuo dienos, kai nustatomas laukinių gyvūnų ištrūkimo į laisvę faktas.

3. Laukinės gyvūnijos išteklių naudotojai privalo:

1) nepažeisti kitų gamtos išteklių naudotojų, žemės, miško ar vandens telkinių savininkų, valdytojų ir naudotojų teisių bei interesų;

2) įgyvendinti privalomas laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių atkūrimo, invazinių rūšių valdymo, gausos reguliavimo ir naikinimo priemones;

3) šio įstatymo 27 straipsnio 3 dalyje nustatytais atvejais atlyginti žalą, atsiradusią dėl laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo;

4) nedelsdami pranešti policijai ir Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai, vykdančiai laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę, apie kiekvieną nelaisvėje laikytą ir į laisvę ištrūkusį laukinį gyvūną; savo lėšomis organizuoti šių gyvūnų sugavimą, nužudymą ar sumedžiojimą, jeigu tai būtina pagal šio įstatymo 14 straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimus.

6 straipsnis. Laukinės gyvūnijos išteklių naudojimas

1. Laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo būdai:

- 1) medžioklė;
- 2) žvejyba;
- 3) bet koks gyvų laukinių gyvūnų paėmimas iš aplinkos juos renkant, sumedžiojant, sužvejojant, gaudant tam pritaikytomis priemonėmis ar be jų, gyvūnus nužudant arba nenužudant (toliau – paėmimas iš aplinkos). Paėmimu iš aplinkos laikomas ir laukinių gyvūnų sunaikinimas;
- 4) laukinių gyvūnų laikymas ir veisimas nelaisvėje;
- 5) laukinių gyvūnų laikymas zoologijos soduose;
- 6) laukinių gyvūnų veisimas ir kryžminimas;
- 7) laukinių gyvūnų perkėlimas, introdukcija, reintrodukcija ir išleidimas į laisvę;
- 8) laukinių gyvūnų naudojimas švietimo ir mokslo tikslais;
- 9) laukinių gyvūnų naudojimas zoologinėms kolekcijoms sudaryti;
- 10) laukinių gyvūnų gausos reguliavimas siekiant apsaugoti žmonių sveikatą, fauną ir florą, išvengti didelės žalos žemės, miško ar žuvininkystės ūkiuose ir kitą nuosavybę;
- 11) prekyba laukiniais gyvūnais.

2. Kai kurių laukinių gyvūnų rūšių išteklių naudojimas ir (ar) naudojimo būdai, atsižvelgiant į gyvūnų gerovės reikalavimus, laukinių gyvūnų ekologinę būklę, populiacijų dinamiką, buveinių būklę, reprodukcijos galimybes, biologines, etologines savybes arba jų svarbą tarptautiniu mastu, taip pat dėl šių laukinių gyvūnų rūšių naudojimo metu galinčios kilti grėsmės žmonių gyvybei ir sveikatai, dėl šių laukinių gyvūnų rūšių gyvūnų gerovės reikalavimų užtikrinimo sudėtingumo laikant nelaisvėje, šių laukinių gyvūnų ištrūkimo į laisvę atveju galinčios kilti invazijos į natūralias ekosistemas ir jų sutrikdymo pavojų, galinčios kilti grėsmės žmonių gyvybei ir sveikatai ar kitiems gyvūnams, ištrūkusiems gyvūnams gresiančios neišvengiamos žūties, gali būti draudžiamas arba ribojamas nustatant iš aplinkos paimamų gyvūnų skaičių ir/ar kitas naudojimo sąlygas ir būdus vadovaujantis šiuo įstatymu, Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymu, Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėmis ir Saugomų rūšių naudojimo tvarkos aprašu.

3. Laukinių gyvūnų (išskyrus invazines rūšis) naudojimas neturi kelti grėsmės tokių rūšių ilgalaikiam išlikimui ir pastangoms užtikrinti tinkamą jų apsaugos būklę.

4. Laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo saugomose teritorijose sąlygas nustato Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas ir kiti veiklą saugomose teritorijose reglamentuojantys dokumentai.

5. Laukinės gyvūnijos genetinių išteklių ir su jais susijusių tradicinių žinių naudojimas ir naudos, gaunamos naudojant genetinius išteklius moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai, įskaitant biotechnologijas, pasidalijimas vykdomas vadovaujantis 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 511/2014 dėl Nagojos protokolo dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo naudotojams skirtų atitikties priemonių Sąjungoje (OL 2014 L 150, p. 59).

6. Draudžiama naudoti laukinių žinduolių, paukščių, roplių ir varliagyvių rūšių gyvūnus cirkuose, išskyrus atvejus, kai cirkuose demonstruojami ir/arba naudojami triukus ir manevrus atliekantys dresuoti laukiniai žinduoliai ir paukščiai priskiriami rūšims, įrašytoms į Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nurodytą sąrašą. Šis sąrašas sudaromas, atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus.

7 straipsnis. Laukinių gyvūnų laikymas nelaisvėje, leidimų laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus išdavimas ir galiojimo panaikinimas. Leidimų laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus turėtojų pareigos

1. Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje, priežiūros ir veisimo reikalavimai nustatyti Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse. Aplinkos ministerija Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustato leidžiamų laikyti nelaisvėje laukinių gyvūnų rūšių sąrašą ir/ar veisti laukinių gyvūnų sąrašą; laukinių gyvūnų rūšių naudojimo būdų apribojimus ir/ar draudimus; nustato išimtis dėl šių laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje ir jų naudojimo būdų, atsižvelgdama į šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, nustačiusi gyvūnų užkrečiamąją ligą ir atsižvelgdama į šios ligos išplitimo riziką, uždraudžia laikyti nelaisvėje tam tikrų rūšių laukinius gyvūnus.

2. Leidimą laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus išduoda ir sprendimą dėl leidimo galiojimo panaikinimo priima Aplinkos ministerijos įgaliota institucija vadovaudamasi šiuo įstatymu ir Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklių reikalavimais (toliau – Leidimas laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus).

3. Leidimai laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus nereikalingi:

1) laikant namuose teisėtai įgytus laukinius gyvūnus, nekeliančius grėsmės žmonių gyvybei ir sveikatai, išskyrus saugomų rūšių gyvūnų veisimą;

2) laikant ir veisiant pelinius graužikus, kirstukus, kurmius, moliuskus, varliagyvius, vorus, vabzdžius ir kitus bestuburius gyvūnus, kurie nepriskirti saugomoms rūšims pagal Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymą;

3) laikant ir veisiant laukinius gyvūnus, skirtus zoologijos soduose, aptvaruose, voljeruose ar kituose statiniuose laikomiems laukiniams gyvūnams šerti;

4) laikant ir veisiant Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nurodytų laukinių gyvūnų rūšių, nepriskiriamų saugomoms rūšims, gyvūnus. Šis sąrašas sudaromas, atsižvelgiant į šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus;

5) laikant ir veisiant kailinius žvėrelius specializuotuose ūkiuose (fermose) ūkiniais tikslais;

6) laikant, veisiant ir naudojant laukinių gyvūnų rūšių bandomuosius gyvūnus;

7) laikant prekybai skirtus laukinius gyvūnus, kurie skirti laikyti kaip gyvūnai augintiniai specializuotose gyvūnų prekybos vietose, kurios yra patvirtintos Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinio padalinio Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka;

8) prekiaujant laukinių gyvūnų rūšių gyvūnais augintiniais savivaldybės administracijos direktoriaus sprendimu nustatytose vietose, kur gyvūnai nuolat nelaikomi;

9) turint leidimą prekiauti saugomų rūšių gyvūnais, išduotą vadovaujantis Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymu;

10) turint šio įstatymo 11 straipsnyje nurodytą leidimą įkurti zoologijos sodą;

11) turint šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytą leidimą naudoti invazines rūšis;

12) laikant ir veisiant vynuogines sraiges;

13) laikant laukinius gyvūnus, pagimtus iš aplinkos globos ir gydymo tikslais;

14) kai panaikinus leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus galiojimą, per Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos nustatytą, bet ne ilgesnį kaip 30 kalendorinių dienų terminą, gyvūnai savininko sprendimu perduodami kitiems Asmenims, turintiems teisę ir sąlygas laikyti perduodamus laukinius gyvūnus, arba nugaišunami ar nužudomi laikantis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo reikalavimų;

15) laikant gyvūnus, kuriuos laikyti draudžiama, kol bus priimtas galutinis ir neginčijamas teisinis sprendimas dėl gyvūnų konfiskavimo;

16) jeigu įgyvendinami Aplinkos ministerijos ar jos įgaliotos institucijos patvirtinti gamtotvarkos planai ir saugomų rūšių apsaugos ar veiksmų planai, vykdomos saugomų rūšių išsaugojimo programos ir priemonės.

4. Leidimai laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus išduodami asmenims, jeigu jie atitinka visas šias sąlygas:

1) asmuo pateikė Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nurodytą prašymą leidimui laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus gauti, visus tinkamai įformintus dokumentus ir informaciją;

2) asmuo kartu su prašymu leidimui laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus gauti pateikė Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai žemės sklypo (statinio), valdomo, naudojamo ir disponuojamo bendrosios nuosavybės teise, bendraturčių sutikimą;

3) asmuo, numatantis laukiniams gyvūnams laikyti aptvarus, voljerus ar kitus statinius įrengti miško žemėje, kartu su prašymu išduoti leidimą laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai pateikė Lietuvos Respublikos miškų įstatyme nustatytą savivaldybės vykdomosios institucijos sprendimą apriboti fizinių asmenų lankymąsi toje teritorijoje. Šis savivaldybės vykdomosios institucijos sprendimas įsigalioja tik gavus leidimą laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus ir įrengus aptvarus, voljerus ar kitus statinius miško žemėje;

4) jeigu asmuo, prašantis išduoti leidimą laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus, pateikė Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai duomenis ir informaciją apie laikomus laukinius gyvūnus Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatyta tvarka (tais atvejais, kai asmuo jau turi kitoms laukinių gyvūnų rūšims išduotą leidimą laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus).

5. Leidimas laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus neišduodamas šiais atvejais:

1) kai laukiniams gyvūnams laikyti skirtus aptvarus, voljerus ar kitus statinius įrengti ketinama:

a) botaniniuose, botaniniuose-zoologiniuose, ornitologiniuose, telmologiniuose draustiniuose, miško genetiniuose draustiniuose, sėkliniuose medynuose, kituose sėklinės bazės objektuose;

b) kelių apsaugos zonoje;

c) tveriant tvoras pakrantės apsaugos juostoje pažeidžiant Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių veiklą pakrančių apsaugos juostose, reikalavimus;

2) kai laukiniams gyvūnams laikyti planuojama aptverti didesnę miško žemės plotą, negu leidžiama pagal Laukinių gyvūnų naudojimo taisykles;

3) kai Saugomų rūšių informacinėje sistemoje yra duomenys apie saugomų rūšių radavietes ir augavietes šioje teritorijoje, kurioms aptvaruose, voljeruose ar kituose statiniuose laikomi laukiniai gyvūnai ir vykdoma veikla darys neigiamą poveikį;

4) kai laukiniams gyvūnams laikyti aptvarus, voljerus ar kitus statinius įrengti ketinama teritorijose, kuriose nustatytos Europos Bendrijos svarbos natūralios buveinės, ir šiuose aptvaruose, voljeruose ar kituose statiniuose laikomi laukiniai gyvūnai ir vykdoma veikla darys neigiamą poveikį šioms buveinėms;

5) kai Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinis padalinys informuoja, kad teritorija netinka laikyti planuojamus laukinius gyvūnus dėl užkrečiamųjų ligų, kurioms gali būti jautrūs planuojami laikyti nelaisvėje laukiniai gyvūnai, židinių šioje teritorijoje;

6) kai saugomos teritorijos direkcija informuoja, kad aptvaro, voljero ar kito statinio vietos pasirinkimas prieštarauja veiklą teritorijoje reglamentuojantiems dokumentams; ar aptvaro, voljero ar kito statinio įrengimo vietoje yra Europos bendrijos svarbos natūralių buveinių, saugomų augalų rūšių augaviečių ar saugomų gyvūnų rūšių veisimosi ar maitinimosi vietų, kurioms aptvaruose, voljeruose ar kituose statiniuose laikomi gyvūnai ir vykdoma veikla turės neigiamą poveikį; ar įrengiant aptvarą, voljerą ar kitą statinį bus užtvirti keliai ir priėjimai prie vandens telkinių, rekreacinių teritorijų, kitų saugomoje teritorijoje lankytinų objektų;

7) kai prašymas išduoti leidimą laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus nebenagrinėjamas dėl to, kad leidimo prašytojas per 60 kalendorinių dienų nuo informacijos apie būtinybę pateikti trūkstamus dokumentus ir (ar) informaciją gavimo dienos raštu Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai nepateikia visų prašomų dokumentų, duomenų ir informacijos, reikalingos išduoti leidimą;

8) jeigu, išdavus leidimą, aptvarų, voljerų ar kitų statinių savininkas ar naudotojas laikys ir visuomenei eksponuos daugiau laukinių gyvūnų rūšių, negu nustatyta šio įstatymo 2 straipsnio 18 dalyje.

6. Leidimas laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus išduodamas kiekvienai numatomai laikyti nelaisvėje laukinių gyvūnų rūšiai.

7. Leidimas laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus išduodamas arba rašytinis atsisakymas išduoti leidimą asmeniui pateikiamas ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nurodyto prašymo, visų tinkamai įformintų dokumentų ir reikalingos informacijos leidimui gauti gavimo dienos.

8. Jeigu leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus prašytojas nuo prašymo, visų tinkamai įformintų dokumentų ir informacijos pateikimo dienos per 30 kalendorinių dienų negauna jokio atsakymo, laikoma, kad leidimas išduotas.

9. Leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus galiojimas panaikinamas:

1) jeigu leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus turėtojas per nustatytą, bet ne ilgesnį kaip 4 mėnesių, terminą nepašalina nustatytų pažeidimų dėl laukinių gyvūnų gerovės ir laikymo nelaisvėje reikalavimų, nustatytų Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse, vykdymo;

2) leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus turėtojui pateikus prašymą panaikinti leidimo galiojimą;

3) kai juridinis asmuo, kuriam išduotas leidimas, likviduojamas ar reorganizuojamas baigdamas leidime nurodytą veiklą;

4) mirus fiziniam asmeniui, kuriam jis buvo išduotas;

5) Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai nustatčius gyvūnų užkrečiamąją ligą, dėl kurios išplitimo rizikos nurodytoje teritorijoje negalėtų būti laikomi tam tikrų rūšių laukiniai gyvūnai;

6) kai pagal leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus turėtojo pateikiamas ataskaitas ir informaciją arba patikrinimų metu nustatoma, kad laukiniams gyvūnams laikyti aptvarai, voljerai ar kiti statiniai įrengti aptveriant miško žemę ir juose 1 metus ir ilgiau nelaikomi gyvūnai;

7) kai pagal leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus turėtojo pateikiamas ataskaitas ir informaciją arba patikrinimų metu nustatoma, kad laukiniams gyvūnams laikyti aptvarai, voljerai ar kiti statiniai įrengti aptveriant miško žemę ir juose laikoma mažiau laukinių gyvūnų ploto vienetė, negu nustatyta Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse, ir per nustatytą, bet ne ilgesnį kaip 3 mėnesių, laikotarpį neįvykdžius aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnų privalomojo nurodymo dėl aptvarto miško žemės ploto sumažinimo arba laikomų laukinių gyvūnų skaičiaus padidinimo ploto vienetė aptvaruose, voljeruose ar kituose statiniuose;

8) kai aptvaras, voljeras ar kiti statiniai įrengti aptveriant miško žemę ir per 1 metus juose nepradedami laikyti laukiniai gyvūnai;

9) leidimui gauti asmuo buvo pateikęs suklastotus duomenis ir dokumentus.

10. Prieš panaikindama leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus galiojimą dėl šio straipsnio 9 dalies 1, 6 ir 8 punktuose nurodytų priežasčių, Aplinkos ministerijos įgaliota institucija įspėja leidimo turėtoją ir šiems pažeidimams pašalinti nustato ne ilgesnį kaip 10 kalendorinių dienų terminą, kuris leidimo turėtojo prašymu gali būti pratęstas 15 kalendorinių dienų vieną kartą. Terminas pažeidimams pašalinti skaičiuojamas nuo sprendimo dėl įspėjimo priėmimo dienos.

11. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija apie sprendimo dėl leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus galiojimo panaikinimą priėmimą ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo informuoja leidimo turėtoją.

12. Buvęs leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus turėtojas privalo pašalinti aptvarus, voljerus (arba dalį jų) ar kitus statinius, esančius miško žemėje, per Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatytą terminą, jeigu juose nelaikomi kiti laukiniai gyvūnai.

13. Leidimas laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus pakeičiamas pasikeitus juridinio asmens pavadinimui ir/ar adresui arba, kai pasikeičia fizinis asmuo, teisėtai naudojantis aptvarus, voljerus ar kitus statinius, ir nesikeičiant kitoms leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus sąlygoms.

Aplinkos ministerijos įgaliota institucija, gavusi asmens prašymą ir žemės (statinio) nuosavybės teisę ar kitą valdymo teisę patvirtinančius dokumentus ar jų kopijas ir bendraturčių sutikimą (jeigu sklypas valdomas, naudojamas ir (ar) disponuojamas bendrosios nuosavybės teise), per 5 darbo dienas nuo prašymo, visų tinkamai įformintų dokumentų ir informacijos, reikalingos leidimui pakeisti, gavimo dienos pakeičia prašymą pateikusiam asmeniui leidimą laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus.

14. Leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus turėtojo pareigos:

1) laikyti ir žymėti laukinius gyvūnus pagal Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatytus reikalavimus;

2) kaupti ir teikti Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai informaciją ir ataskaitą apie laikomus laukinius gyvūnus Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatyta tvarka ir terminais;

3) laikyti tik teisėtai įgytus laukinius gyvūnus;

4) įrengus aptvarą, voljerą ar kitą statinį, aptveriant miško žemę, per 1 metus juose pradėti laikyti laukinius gyvūnus;

5) įrengus aptvarą, voljerą ar kitą statinį aptveriant miško žemę, miško žemėje įrengti informacinius ženklus dėl apriboto lankymosi šioje teritorijoje, kaip tai nurodyta Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse;

6) kai aptvaras, voljeras ar kitas statinys įrengtas aptveriant miško žemę, laikyti ne mažiau gyvūnų aptvarto miško žemės ploto vienetą, negu nurodyta Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse;

7) nugaišusius laukinius gyvūnus tvarkyti vadovaujantis 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1);

8) Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai, vykdančiai laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę, pareikalavus, prieš patikrinimą ar patikrinimo metu pateikti visus dokumentus, susijusius su laukinių gyvūnų laikymu ir teisėtu įsigijimu, jeigu šių dokumentų leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus turėtojas nėra pateikęs kitam priežiūrą atliekančiam subjektui;

9) patikrinimo metu Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai, vykdančiai laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę, sudaryti sąlygas įsitikinti dėl laikomų laukinių gyvūnų skaičiaus, jeigu tai įmanoma padaryti saugiai ir nepakenkiant gyvūnams;

10) nedelsiant pranešti policijai ir Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai, vykdančiai laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę, apie kiekvieną nelaisvėje laikytą ir į laisvę ištrūkusį laukinį gyvūną ir savo lėšomis organizuoti šių gyvūnų sugavimą, nužudymą ar sumedžiojimą, jeigu tai būtina pagal šio įstatymo 14 straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimus.

15. Leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus turėtojas turi teisę aptvaruose, voljeruose ar kituose statiniuose laikomų gyvūnų gausą reguliuoti pagal Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse nustatytus reikalavimus dėl leidžiamų medžioklės įrankių ir priemonių naudojimo ir pagal šiose taisyklėse nustatytus saugaus elgesio medžioklės metu reikalavimus.

16. Aplinkos ministerijai uždraudus laikyti nelaisvėje ir/ar veisti tam tikrų rūšių laukinius gyvūnus, asmenims, turintiems leidimą laikyti nelaisvėje šiuos gyvūnus, leidimo galiojimas nenaikinamas. Leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus turėtoju leidžiama iki draudimo įsigaliojimo įsigytus gyvūnus laikyti iki jų mirties, užtikrinant, kad šie gyvūnai toliau nesiveistų.

17. Aplinkos ministerijai pakeitus reikalavimus dėl minimalių atskirų laukinių gyvūnų rūšių laikymo nelaisvėje sąlygų, nustatomų Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse, asmenims, turintiems leidimus laikyti nelaisvėje šių rūšių laukinius gyvūnus, leidimo galiojimas nenaikinamas. Leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus turėtojas per 18 mėnesių terminą privalo įkurdinti laukinius gyvūnus ne blogesnėmis sąlygomis, negu nustatyta Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse.

18. Jei leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus galiojimas panaikinamas, per 30 kalendorinių dienų nuo sprendimo dėl leidimo galiojimo panaikinimo priėmimo gyvūnai savininko

sprendimu gali būti perduodami kitiems asmenims, turintiems teisę ir sąlygas laikyti perduodamus gyvūnus, arba nužudomi ar nugaišinami laikantis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo reikalavimų.

8 straipsnis. Laukinių gyvūnų kryžminimas. Leidimų naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui išdavimas, galiojimo sustabdymas, galiojimo sustabdymo panaikinimas ir galiojimo panaikinimas. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui turėtojo pareigos

1. Laukinių gyvūnų kryžminimo, naminių ir laukinių rūšių gyvūnų kryžminimo, hibridų naudojimo kryžminimui ir šių gyvūnų veisimo reikalavimai nustatyti šiame įstatyme ir Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse.

2. Kryžminti skirtingų laukinių, naminių ir laukinių rūšių gyvūnus, kryžminimui naudoti hibridus ir šiuos gyvūnus veisti leidžiama tik mokslo ir (ar) studijų institucijoms mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtos tikslais turint Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos išduotą leidimą naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui (toliau – Leidimas naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui).

3. Leidimą naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui išduoda, sprendimus dėl leidimo galiojimo sustabdymo, leidimo galiojimo sustabdymo panaikinimo ir leidimo galiojimo panaikinimo priima Aplinkos ministerijos įgaliota institucija vadovaudamasi šiuo įstatymu.

4. Leidimas naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui neišduodamas šiais atvejais:

1) kai ketinama kryžminti skirtingų laukinių, naminių ir laukinių rūšių gyvūnus, kryžminimui naudoti hibridus ir šiuos gyvūnus veisti ketinama ne mokslinių tyrimų tikslais;

2) leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui prašytojas negalės užtikrinti, kad hibridai neturės galimybės ištrūkti į laisvę;

3) leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui prašytojas per 60 kalendorinių dienų nuo Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos pranešimo apie būtinybę pateikti tinkamai įformintą prašymą, trūkstantis dokumentus ir (ar) informaciją, nurodytą Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse, nepateikia tinkamai įforminto prašymo, trūkstančių dokumentų ir (ar) informacijos;

4) leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui prašytojas nepateikė Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai ataskaitos dėl anksčiau išduoto leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatyta tvarka ir terminais;

5) kai prašymas išduoti leidimą naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui nebenagrinėjamas dėl to, kad leidimo prašytojas per 60 kalendorinių dienų nuo informacijos apie būtinybę pateikti trūkstantis dokumentus ir (ar) informaciją gavimo dienos Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai nepateikia visų prašomų dokumentų, duomenų ir informacijos, reikalingos išduoti leidimą.

5. Mokslo ir (ar) studijų institucija, ketinanti vykdyti laukinių gyvūnų kryžminimą mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtos tikslais, prašyme leidimui naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui gauti kartu su dokumentais ir informacija, nurodyta Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse, pateikia Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai pagrindžiamąją informaciją apie numatomų mokslinių ir eksperimentinės plėtos tikslus, laukiamus rezultatus; numatomų vykdyti mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtos trukmę; kaip bus užtikrinama, kad laukiniai gyvūnai ir hibridai neištrūks į laisvę; kaip bus laikomi hibridai arba kur ir kam planuojama perduoti arba nužudyti ar nugaišinti laikantis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo reikalavimų išveistus hibridus, kai bus baigti moksliniai tyrimai ir eksperimentinė plėtra ir/ar baigsis leidimo galiojimo terminas.

6. Leidimas naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui išduodamas arba rašytinis atsisakymas išduoti leidimą asmeniui pateikiamas ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nurodyto prašymo, visų tinkamai įformintų dokumentų ir reikalingos informacijos leidimui gauti gavimo dienos.

7. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui galiojimo terminas nustatomas atsižvelgiant ir įvertinus leidimo prašytojo prašyme nurodyto numatomų vykdyti mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtos trukmės pagrįstumą.

8. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui turėtojas įspėjamas, jeigu:

1) veisia ir laiko didesnę skaičių hibridų, negu nustatyta leidime naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui;

2) laiko laukinius gyvūnus sąlygomis, kurios neatitinka gyvūnų gerovės ir laikymo nelaisvėje reikalavimų, nustatytų Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse;

3) nepateikia Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai ataskaitos apie kryžminimui laikomus gyvūnus ir hibridus Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatyta tvarka ir terminais.

9. Nustatytam pažeidimui pašalinti nustatomas ne ilgesnis kaip 10 kalendorinių dienų terminas, kuris leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui turėtojo prašymu gali būti pratęstas 15 kalendorinių dienų vieną kartą. Terminas pažeidimui pašalinti skaičiuojamas nuo sprendimo dėl įspėjimo priėmimo dienos.

10. Jeigu per nustatytą terminą leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui turėtojas nepašalina nustatytų pažeidimų, Leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui galiojimas sustabdomas ne ilgesniam kaip 6 mėnesių terminui.

11. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui sustabdymo terminas skaičiuojamas nuo Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos priimto sprendimo sustabdyti leidimo galiojimą.

12. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui sustabdymo metu draudžiama vykdyti kryžminimą ir privaloma užtikrinti, kad laikomi hibridai toliau nesiveistų.

13. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui galiojimo sustabdymas panaikinamas, jeigu leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui turėtojas pašalina nustatytus pažeidimus, dėl kurių buvo sustabdytas leidimo galiojimas.

14. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui galiojimas panaikinamas:

1) jeigu leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui turėtojas ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo sprendimo dėl leidimo galiojimo sustabdymo priėmimo nepašalina nustatytų pažeidimų, dėl kurių sustabdytas leidimo galiojimas;

2) leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui turėtojui pateikus prašymą raštu panaikinti leidimo galiojimą;

3) kai juridinis asmuo, kuriam išduotas leidimas naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui, baigia leidime nurodytą veiklą arba yra likviduojamas ar reorganizuojamas baigdamas leidime nurodytą veiklą;

4) Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai nustatius gyvūnų užkrečiamąją ligą, dėl kurios išplitimo rizikos nurodytoje teritorijoje negalėtų būti laikomi tam tikrų rūšių laukiniai gyvūnai;

5) leidimui gauti asmuo buvo pateikęs suklastotus duomenis ir dokumentus.

15. Prieš panaikindama leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui galiojimą dėl šio straipsnio 14 dalies 1 punkte nurodytos priežasties, Aplinkos ministerijos įgaliota institucija įspėja leidimo turėtoją ir šiems pažeidimams pašalinti nustato ne ilgesnį kaip 10 kalendorinių dienų terminą, kuris leidimo turėtojo prašymu gali būti pratęstas 15 kalendorinių dienų vieną kartą. Jeigu per nustatytą laikotarpį leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui turėtojas nepašalina nustatytų pažeidimų, leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui galiojimas panaikinamas. Terminas pažeidimui pašalinti skaičiuojamas nuo sprendimo dėl įspėjimo priėmimo dienos.

16. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija apie sprendimo dėl leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui galiojimo sustabdymą, galiojimo sustabdymo panaikinimą ir galiojimo panaikinimą priėmimą ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo informuoja leidimo turėtoją.

17. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui turėtojo pareigos:

1) užtikrinti, kad laikomi kryžminimui laukiniai gyvūnai ir hibridai neturėtų galimybės ištrūkti į laisvę;

2) teikti Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai ataskaitą apie kryžminimui laikomų gyvūnų rūšis ir skaičių bei išveistų hibridų skaičių Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatyta tvarka ir terminais;

3) laikyti ir žymėti laukinius gyvūnus ir jų hibridus pagal Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatytus reikalavimus;

4) patikrinimo metu sudaryti sąlygas Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai, vykdančiai laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę, įsitikinti dėl laikomų gyvūnų skaičiaus, jeigu tai įmanoma padaryti saugiai ir nepakenkiant gyvūnams;

5) nedelsdamas pranešti policijai ir Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai, vykdančiai laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę, apie kiekvieną nelaisvėje laikytą ir į laisvę ištrūkusį laukinį gyvūną ir hibridą ir savo lėšomis organizuoti šių gyvūnų sugavimą, nužudymą ar sumedžiojimą, jeigu tai būtina pagal šio įstatymo 14 straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimus.

18. Buvęs leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui turėtojas po mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros tikslais vykdyto kryžminimo privalo užtikrinti, kad hibridus toliau laikys taip, kad jie neturėtų galimybės toliau daugintis iki jų natūralios mirties ir neturėtų galimybės ištrūkti į laisvę; arba būtų perduoti mokslo ir (ar) studijų institucijoms, turinčioms leidimą naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui; arba nugaišinami ar nužudomi laikantis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo reikalavimų.

9 straipsnis. Laukinių gyvūnų paėmimas iš aplinkos ir naudojimas. Leidimų naudoti laukinius gyvūnus išdavimas, galiojimo sustabdymas, galiojimo sustabdymo panaikinimas ir galiojimo panaikinimas. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus turėtojo pareigos

1. Laukinių gyvūnų paėmimo iš aplinkos, laukinių gyvūnų naudojimo reikalavimai nustatyti šiame įstatyme ir Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse. Aplinkos ministerija uždraudžia paimti ir naudoti kai kurių rūšių laukinius gyvūnus, jeigu tai gali kelti grėsmę šių rūšių palankiai apsaugos būklei.

2. Paimti iš aplinkos ir (ar) naudoti laukinius gyvūnus, išskyrus atvejus nurodytus šio straipsnio 4 dalyje, galima turint Aplinkos ministerijos įgalios institucijos leidimą naudoti laukinius gyvūnus juos paimant iš buveinių ar tyčia trikdant, išduotą vadovaujantis šiuo įstatymu (toliau – Leidimas naudoti laukinius gyvūnus). Saugomų rūšių laukiniai gyvūnai naudojami vadovaujantis Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymu.

3. Leidimą naudoti laukinius gyvūnus išduoda, sprendimus dėl leidimo galiojimo sustabdymo, leidimo galiojimo sustabdymo panaikinimo ir leidimo galiojimo panaikinimo priima Aplinkos ministerijos įgaliota institucija vadovaudamasi šiuo įstatymu.

4. Leidimas naudoti laukinius gyvūnus nereikalingas:

1) kai gyvūnai nepaimami iš buveinių, tyčia netrikdomi ir nepadaroma žala jų būstams ar buveinėms;

2) trikdant ar paimant iš aplinkos pelinius graužikus, kirstukus, kurmius, roplius, varliagyvius, moliuskus, vorus, vabzdžius ir kitus bestuburius gyvūnus, kurie nepriskirti saugomoms rūšims pagal Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymą;

3) paimti iš buveinių visų rūšių žuvis, nėges ir vėžius. Žuvis, nėgės ir vėžiai iš rūšies buveinių paimami Lietuvos Respublikos mėgėjų žvejybos įstatymo ir Lietuvos Respublikos žuvininkystės įstatymo nustatyta tvarka;

4) medžiojimo termino metu paimti iš aplinkos medžiojamųjų rūšių gyvūnus, kurie pagal Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklės priskiriami medžiojamiesiems gyvūnams ir turi Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse nustatytus jų medžiojimo terminus. Šie gyvūnai nustatytuoju medžiojimo termino metu paimami iš buveinių Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių nustatyta tvarka;

5) leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus, nurodyto šio įstatymo 7 straipsnyje, turėtojai, leidimo naudoti laukinius gyvūnus kryžminimui, nurodyto šio įstatymo 8 straipsnyje, turėtojai ir leidimo įkurti zoologijos sodą, nurodytą šio įstatymo 11 straipsnyje, turėtojai paimti iš aplinkos nelaisvėje laikytus ir pabėgusius matomais ženklais paženklintus medžiojamuosius ir medžiojamiesiems nepriskiriamus laukinius gyvūnus, neženklintus svetimžemių rūšių gyvūnus

(išskyrus svetimžemių rūšių, nurodytų Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse) ir hibridus bet kuriuo metu naudojant veterinarinius vaistus gyvūnams nuraminti, bendrajai nejautrai sukelti, kad gyvūnus būtų galima saugiai fiksuoti; naudojant Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse nurodytas leidžiamas naudoti šias priemones ir įrankius: tinklus, graibštus, gaudykles, užtikrinančias gyvo ir nesužeisto gyvūno pagavimą, natūralios kilmės masalą, feromoninius ir cheminius jaukus, žiūronus, naktinio stebėjimo prietaisus, dirbtines priedangas, stacionarius ar kilnojamuosius bokštelių, sausumos ir vandens transporto priemones, bet nenaudojant taisyklėse draudžiamų ir kitų leidžiamų, bet šiame punkte nenurodytų, naudoti įrankių ir priemonių, kai leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus turėtojas yra pranešęs policijai ir Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai, vykdančiai laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę, apie nelaisvėje laikytą ir į laisvę ištrūkusį laukinį gyvūną, kaip tai numatyta šio įstatymo 5 straipsnio 3 dalies 4 punkte; jeigu laukinių gyvūnų paėmimas vykdomas medžioklės plotuose leidimo laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus per Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatytą terminą, apie numatomą vykdyti veiklą ir laiką praneša medžioklės plotų naudotojui ir Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai, vykdančiai laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę;

6) sodybose ir negyvenamuose pastatuose bei jų priklausiniuose šių objektų savininkams, valdytojams ir naudotojams nepaisant Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse nustatytų terminų, naudojant Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse numatytas leistinas gaudymo priemones, gaudant bei pasiimant tų rūšių plėšriuosius medžiojamuosius žvėris, kuriems minėtose taisyklėse yra nustatytas leistinas jų medžioklės terminas;

7) kai reguliuojama medžiojamųjų gyvūnų gausa teritorijose, kuriose pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo reikalavimus medžioti draudžiama ir vadovaujamosi Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijose, kuriose medžioti draudžiama, tvarkos aprašu;

8) paimiti iš aplinkos laukinius gyvūnus (taip pat ir priskiriamus saugomoms rūšims) globos ir gydymo tikslais, įsitikinus, kad šie gyvūnai laisvėje neišgyvens;

9) nužudant (taip pat ir laukinius gyvūnus, priskiriamus saugomoms rūšims), kai būtina nutraukti sunkiai sužeisto gyvūno kančias.

5. Leidimas naudoti laukinius gyvūnus neišduodamas, jeigu:

1) laukinius gyvūnus ketinama paimiti iš buveinių juos nužudant ir naudoti kitais, negu zoologinių kolekcijų sudarymo, švietimo, mokslo, gausos reguliavimo, tikslais arba siekiant paimiti anksčiau laikytus nelaisvėje ir ištrūkusius į laisvę gyvūnus;

2) ketinama medžioti ar laukinių gyvūnų paėmimą iš aplinkos vykdyti Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse medžioti draudžiamais naudoti įrankiais, priemonėmis ir draudžiamais medžioklės būdais;

3) leidimo naudoti laukinius gyvūnus prašytojas nepateikė Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai ataskaitos dėl anksčiau išduoto leidimo panaudojimo Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatyta tvarka ir terminais;

4) saugomos teritorijos direkcija nepritaria (kai laukinius gyvūnus numatoma naudoti saugomose teritorijose), kad būtų išduotas leidimas naudoti laukinius gyvūnus, atsižvelgdama į tai, ar numatyta veikla neprieštarauja veiklą teritorijoje reglamentuojantiems teisės aktams ir ar vykdoma veikla neturės neigiamo poveikio šioje saugomoje teritorijoje saugomoms vertybėms;

5) prašyme nurodyti klaidingi duomenys;

6) kai prašymas išduoti leidimą naudoti laukinius gyvūnus nebenagrinėjamas dėl to, kad leidimo prašytojas per 60 kalendorinių dienų nuo informacijos apie būtinybę pateikti trūkstamus dokumentus ir (ar) informaciją gavimo dienos raštu Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai nepateikia visų prašomų dokumentų, duomenų ir informacijos, reikalingos išduoti leidimą.

6. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus galiojimo terminas nustatomas atsižvelgiant į leidžiamų paimiti iš aplinkos (ar trikdyti) gyvūnų biologines ir veisimosi savybes, bet ne ilgesniam kaip 12 mėnesių laikotarpiui.

7. Leidime nurodomi leidžiamų naudoti laukinių gyvūnų rūšių ar jų grupių pavadinimai, leidžiamų paimti ir naudoti laukinių gyvūnų skaičius (jeigu ribojamas), naudojimo būdas ir tikslas, laikas (terminas), vieta (vietos), paėmimo iš aplinkos būdas (jeigu gyvūnus ketinama paimti iš buveinių).

8. Jeigu iš anksto negalima nustatyti, kur ir (arba) kokių rūšių laukiniai gyvūnai bus naudojami, leidime gali būti nenurodomos konkrečios laukinių gyvūnų rūšys, kurias leidžiama naudoti, ir naudojimo vietos. Tokiu atveju leidimo naudoti laukinius gyvūnus papildomų sąlygų skiltyje iš anksto aptariamos naudojimo sąlygos; nustatomi draudimai dėl laukinių gyvūnų naudojimo terminų ir vietų; dėl laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdančios Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos informavimo apie laukinių gyvūnų paėmimo iš aplinkos vietas, laiką ir būdus; dėl medžioklės plotų naudotojų informavimo apie laukinių gyvūnų paėmimo iš aplinkos vietas, laiką ir būdus; dėl laukinių gyvūnų paėmimo iš aplinkos vietų, laiko, būdų ir skaičiaus suderinimo su saugomų teritorijų direkcija, jei planuojama naudoti laukinius gyvūnus šioje saugomoje teritorijoje ar jos direkcijai priskirtoje saugomoje teritorijoje. Derinant laukinių gyvūnų paėmimo iš aplinkos vietas, laiką ir būdus saugomoje teritorijoje saugomų teritorijų direkcija priima sprendimą pritarti ar nepritarti laukinių gyvūnų naudojimo sąlygoms. Saugomų teritorijų direkcija priima sprendimą nepritarti laukinių gyvūnų paėmimui iš buveinių arba jų trikdimui saugomoje teritorijoje ar jos dalyje, kai ši veikla prieštarauja veiklą teritorijoje reglamentuojantiems dokumentams arba turės neigiamą poveikį saugomoms rūšims ar jų buveinėms.

9. Leidimas naudoti laukinius gyvūnus išduodamas arba rašytinis atsisakymas išduoti leidimą asmeniui pateikiamas ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo, visų tinkamai įformintų dokumentų ir informacijos, reikalingos išduoti leidimą naudoti laukinius gyvūnus, gavimo dienos.

10. Jeigu leidimo naudoti laukinius gyvūnus prašytojas nuo prašymo ir kitų reikalingų dokumentų pateikimo dienos per 30 kalendorinių dienų negauna jokio atsakymo, laikoma, kad leidimas naudoti laukinius gyvūnus išduotas.

11. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus turėtojo pareigos:

1) jeigu leidimas naudoti laukinius gyvūnus išduotas paimti laukinius gyvūnus iš aplinkos, pasibaigus leidimo naudoti laukinius gyvūnus galiojimo laikui, buvęs leidimo turėtojas Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatyta tvarka ir per nustatytą terminą pateikia ataskaitą, kurioje nurodomos paimtų laukinių gyvūnų rūšys, skaičius ir vieta. Ataskaitos pateikimo data nurodoma leidimo naudoti laukinius gyvūnus sąlygose;

2) jeigu šio straipsnio 4 dalies 1 ir 3 punktuose nurodyta veikla vykdoma medžioklės plotuose Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių nustatytais būdais, apie leidime naudoti laukinius gyvūnus nurodytos veiklos vykdymo vietą ir laiką šio leidimo naudoti laukinius gyvūnus turėtojas arba šiame leidime nurodytą veiklą vykdysiantis asmuo veiklos vykdymo datą (laikotarpį) ir vietą per Laukinių gyvūnų taisyklėse nustatytą terminą ir šiose taisyklėse nurodyta tvarka apie laukinių gyvūnų paėmimo iš aplinkos vietas, laiką ir būdus turi informuoti atitinkamą laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdančią Aplinkos ministerijos įgaliotą instituciją ir medžioklės plotų naudotojus; laukinių gyvūnų paėmimo iš aplinkos vietas, laiką ir būdus suderinti su saugomų teritorijų direkcija, jei planuojama naudoti laukinius gyvūnus šioje saugomoje teritorijoje ar jos direkcijai priskirtoje saugomoje teritorijoje. Saugomų teritorijų direkcija priima sprendimą nepritarti laukinių gyvūnų paėmimui iš buveinių arba jų trikdimui saugomoje teritorijoje ar jos dalyje, kai ši veikla prieštarauja veiklą teritorijoje reglamentuojantiems dokumentams arba turės neigiamą poveikį saugomoms rūšims ar jų buveinėms;

3) vykdant leidime nurodytą veiklą su savimi turėti Leidimą naudoti laukinius gyvūnus.

12. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus galiojimas sustabdomas, jeigu leidimo turėtojas: nevykdo šio straipsnio 8 dalyje ir 11 dalies 2 punkte nustatytų reikalavimų dėl laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdančios Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos ir medžioklės plotų naudotojų informavimo apie laukinių gyvūnų

paėmimo iš aplinkos vietas, laiką ir būdus; dėl laukinių gyvūnų paėmimo iš aplinkos vietų, laiko ir būdų suderinimo su saugomų teritorijų direkcija.

13. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus sustabdymo metu leidimo turėtoji draudžiama vykdyti leidime nurodytą veiklą.

14. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus galiojimo sustabdymas panaikinamas, kai leidimo turėtojas pašalina nustatytus pažeidimus, dėl kurių buvo sustabdytas leidimo galiojimas.

15. Leidimo naudoti laukinius gyvūnus galiojimas panaikinamas:

1) leidimo naudoti laukinius gyvūnus turėtoji pateikus prašymą raštu panaikinti leidimo galiojimą;

2) kai juridinis asmuo, kuriam išduotas leidimas, baigia leidime nurodytą veiklą, likviduojamas ar reorganizuojamas baigdamas leidime nurodytą veiklą;

3) mirus fiziniam asmeniui, kuriam jis buvo išduotas;

4) jeigu leidimo naudoti laukinius gyvūnus turėtojas per leidimo galiojimo terminą 2 kartus pažeidžia leidimo sąlygas dėl leidžiamo naudoti ir (ar) paaimti iš aplinkos laukinių gyvūnų skaičiaus, ir (arba) vietos; ir (arba) laiko (termino); ir (arba) paėmimo iš aplinkos būdų ar priemonių;

5) leidimui gauti buvo patekęs suklastotus duomenis ir dokumentus.

16. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija apie sprendimo dėl Leidimo naudoti laukinius gyvūnus galiojimo sustabdymą, galiojimo sustabdymo panaikinimą ir galiojimo panaikinimą priėmimą ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo informuoja leidimo turėtoją.

10 straipsnis. Iškamšų iš laukinių gyvūnų gaminimas. Reikalavimai iškamšų gamintojams

1. Reikalavimai iškamšų gamintojams, duomenų ir informacijos kaupimui, informacijos teikimui Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai nustatomi šiame įstatyme ir Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse.

2. Draudžiama priimti visų rūšių gyvūnus ir gaminti iš jų iškamšas, jei jie buvo neteisėtai sumedžioti, nušauti ar kitaip tyčia nužudyti, išskyrus atvejus, kai neteisėtai paaimti gyvūnai yra realizuojami Bešeimininkio, konfiskuoto, valstybės paveldėto, į valstybės pajamas perduoto turto, daiktinių įrodymų, lobių ir radinių perdavimo, apskaitymo, saugojimo, realizavimo, grąžinimo ir pripažinimo atliekomis taisyklių, tvirtinamų Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka.

3. Iškamšų gamintojo pareigos:

1) paaimti visų rūšių laukinius gyvūnus ar jų dalis iškamšų gaminimui tik iš asmenų, pateikusių laukinių gyvūnų ar jų dalių teisėtą įsigijimą patvirtinančius dokumentus ar jų kopijas (jeigu šie dokumentai reikalingi). Jeigu dėl iškamšos pagaminimo kreipiasi asmuo, neturintis laukinių gyvūnų ar jo dalių teisėtą įsigijimą patvirtinančių dokumentų, iškamšų gamintojas apie tai nedelsdamas informuoja laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdančią Aplinkos ministerijos įgaliotą instituciją;

2) Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatyta tvarka kaupti informaciją apie pagamintas iškamšas ir teikti šią informaciją Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai;

3) turėti laukinių gyvūnų, iš kurių gaminamos iškamšos, teisėtą įsigijimą patvirtinančius dokumentus ar jų kopijas (jeigu šie dokumentai reikalingi);

4) leisti laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdančiai Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai patikrinti ar apžiūrėti gamybines patalpas, šaldytuvus, turimus gyvūnus, iškamšas ir kaupiamą informaciją apie pagamintas iškamšas;

5) tvarkant šalutinius gyvūninius produktus, laikytis 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1), reikalavimų.

4. Komerciniais tikslais iškamšos eksponuojamos ar kitaip naudojamos vadovaujantis Prekybos laukiniais gyvūnais, augalai ir grybais taisyklių reikalavimais.

11 straipsnis. Laukinių gyvūnų laikymas zoologijos soduose. Leidimų įkurti zoologijos sodams išdavimas ir jų galiojimo panaikinimas. Zoologijos sodo ar jo dalies uždarymas, draudimas į zoologijos sodą ar į jo dalį įleisti lankytojus

1. Prieš įkuriant zoologijos sodą ir pradėdant į jį leisti lankytojus, būtina gauti leidimą įkurti zoologijos sodą, išduotą vadovaujantis šio įstatymo ir Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų kontrolės tvarkos aprašo reikalavimais (toliau – Leidimas įkurti zoologijos sodą).

2. Leidimui įkurti zoologijos sodą gauti pagal Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų kontrolės tvarkos aprašą Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai su prašymu pateikiama informacija apie vietą ir jos tinkamumą įkurti zoologijos sodą, informacija apie numatomas laikyti laukinių gyvūnų rūšis ir jų laikymo sąlygas; informacija apie šio straipsnio 9 dalies 1-7 punktų reikalavimų įgyvendinimo užtikrinimą prieš pradėdant į zoologijos sodą leisti lankytojus.

3. Vietos, kurioje planuojama įkurti zoologiją sodą, įvertinimui, prieš išduodant leidimą įkurti zoologijos sodą ir prieš įleidžiant į jį lankytojus; dalyvauti kompleksiniuose zoologijos sodo patikrinimuose; teikti metodinę pagalbą Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai atliekant zoologijos sodų patikrinimus, Aplinkos ministerija sudaro Zoologijos sodų vertinimo komisiją (toliau – komisija), tvirtina jos sudėtį ir darbo reglamentą. Komisija sudaroma iš Aplinkos ministerijos, Aplinkos ministerijos įgaliotos išduoti leidimus zoologijos sodams įkurti institucijos, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos, Aplinkos ministerijos įgaliotų institucijų, vykdančių laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę, atstovų, mokslo ir studijų institucijų, veterinarijos ir biologijos specialistų.

4. Leidimas įkurti zoologijos sodą neišduodamas, jeigu leidimo prašytojas neįgyvendina ir (arba) negali užtikrinti, kad išdavus leidimą įkurti zoologijos sodą ir prieš pradėdant į jį leisti lankytojus bus įgyvendinti šio straipsnio 9 dalies 1-7 punktų reikalavimai; ir/arba jeigu leidimo prašytojas nesudaro sąlygų atlikti šio straipsnio 5 dalyje nurodytą vietos, kurioje numatoma įkurti zoologijos sodą, įvertinimą.

5. Gavusi Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų kontrolės tvarkos apraše nurodytą prašymą išduoti leidimą įkurti zoologijos sodą, visus tinkamai įformintus dokumentus ir informaciją, reikalingą sprendimui dėl leidimo išdavimo priimti, leidimą zoologijos sodams įkurti išduodanti Aplinkos ministerijos įgaliota institucija, prieš išduodama leidimą įkurti zoologijos sodą, organizuoja įvertinimą vietos, kurioje numatoma įkurti zoologijos sodą, per Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų kontrolės tvarkos apraše nustatytą terminą. Įvertinimą atlieka komisija. Tikrinant įvertinama leidimo įkurti zoologijos sodą prašytojo numatomo įkurti zoologijos sodo veiklos atitiktis šio įstatymo, Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų kontrolės tvarkos aprašo ir kitų laukinių gyvūnų laikymą nelaisvėje reglamentuojančių teisės aktų reikalavimams. Komisija pateikia leidimus zoologijos sodams įkurti išduodančiai Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai įvertinimo ataskaitą dėl numatomo įkurti zoologijos sodo atitikties teisės aktų reikalavimams.

6. Leidimus zoologijos sodams įkurti išduodanti Aplinkos ministerijos įgaliota institucija ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo, visų tinkamai įformintų dokumentų ir informacijos, reikalingos leidimui gauti, gavimo dienos organizuoja šio straipsnio 5 dalyje nurodytą vietos, kurioje numatoma įkurti zoologijos sodą, įvertinimą ir, įvertinusi pateiktą komisijos ataskaitą, priima sprendimą dėl leidimo įkurti zoologijos sodą išdavimo ir išduoda leidimą arba pateikia leidimo įkurti zoologijos sodą prašytojui rašytinį atsisakymą išduoti leidimą. Jeigu leidimo įkurti zoologijos sodą prašytojas per Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų kontrolės tvarkos apraše nustatytą terminą nesudaro sąlygų atlikti šio straipsnio 5 dalyje nurodytą vietos, kurioje numatoma įkurti zoologijos sodą, įvertinimą, leidimo išdavimo terminas pratęsiamas tiek dienų, kiek dienų vėliau atliekamas įvertinimas.

7. Prašymas išduoti leidimą įkurti zoologijos sodą nebenagrinėjimas, jei leidimo prašytojas per 60 kalendorinių dienų nuo informacijos apie būtinybę pateikti trūkstantis dokumentus ir (ar) informaciją gavimo dienos raštu leidimus zoologijos sodams įkurti išduodančiai institucijai

nepateikia visų prašomų dokumentų, duomenų ir informacijos, reikalingos sprendimui dėl leidimo išdavimo priimti; arba jeigu leidimo prašytojas per 60 kalendorinių nuo visų tinkamai įformintų dokumentų ir informacijos, reikalingos leidimui gauti, pateikimo dienos nesudaro sąlygų atlikti šio straipsnio 5 dalyje nurodytą vietos, kurioje numatoma įkurti zoologijos sodą, įvertinimą.

8. Jeigu Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai priimti sprendimą dėl leidimo zoologijos sodui įkurti išdavimo būtina įvertinti ir patikrinti papildomą informaciją dėl numatomo įkurti zoologijos sodo atitikties šio straipsnio 9 dalyje nurodytoms privalomoms įgyvendinti priemonėms ir reikalavimams ir (ar) laukinių gyvūnų teisėto įsigijimo, leidimo zoologijos sodui įkurti išdavimo terminas gali būti pratęsiamas, bet ne ilgesniam kaip 30 kalendorinių dienų terminui. Tokiu atveju Aplinkos ministerijos įgaliota institucija ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo, visos reikalingos informacijos ir dokumentų gavimo dienos pateikia Leidimo zoologijos sodui įkurti prašytojui atsakymą dėl prašymo nagrinėjimo pratęsimo.

9. Leidimo zoologijos sodui įkurti turėtojas privalo užtikrinti, kad zoologijos sode būtų įgyvendinamos šios priemonės ir reikalavimai:

1) dalyvautų moksliniuose tyrimuose, kuriais prisidedama prie laukinių gyvūnų rūšių apsaugos, ir (arba) organizuotų mokymą atitinkamų įgūdžių apsaugos srityje klausimais, ir (arba) keistųsi informacija, susijusia su rūšių apsauga, ir (arba) užsiimtų rūšių veisimu nelaisvėje, jų populiacijų atkūrimu arba reintrodukcija į laukinę gamtą;

2) skatintų visuomenės mokymąsi ir švietimą biologinės įvairovės apsaugos srityje teikiant informaciją apie eksponuojamas laukinių gyvūnų rūšis ir jų natūralias buveines;

3) įkurdintų laikomus gyvūnus sąlygomis, kurios atitinka šių gyvūnų rūšių įkurdinimo biologinius, fiziologinius, etologinius ir apsaugos reikalavimus pagal Laukinių gyvūnų naudojimo taisykles ir Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymą;

4) laikytų, šertų ir girdytų gyvūnus pagal jų fiziologinius ir poreikius, taikytų biologinio saugumo priemones, užtikrintų tinkamą gyvūnų sveikatos būklę ir nuolatinę jų priežiūrą, vykdytų prevencines ir gydomosios veterinarinės priežiūros ir mitybos programas, prireikus gydytų ir vakcinuotų;

5) užtikrintų, kad gyvūnai neištrūktų iš aptvarų, voljerų, kitų statinių ir įrenginių, kad į šiuos aptvarus, voljerus, kitus statinius ir įrenginius nepatektų laisvėje gyvenantys laukiniai gyvūnai;

6) užtikrintų zoologijos sodo lankytojų saugumą;

7) saugotų, atnaujintų ir teiktų informaciją ir duomenis apie zoologijos sode laikomus gyvūnus ir jų rūšis Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų kontrolės tvarkos apraše nustatyta tvarka ir terminais;

8) laikytųsi šio įstatymo, Leidimų zoologijos sodams įkurti išdavimo ir zoologijos sodų kontrolės tvarkos aprašo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių laukinės gyvūnijos apsaugą ir naudojimą, reikalavimų.

10. Laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdanči aplinkos ministerijos įgaliota institucija zoologijos sodo patikrinimo metu visame zoologijos sode arba jo dalyje nustatytiems pažeidimams dėl šio straipsnio 9 dalies 1, 2, 7 ir 8 punktuose nurodytų zoologijos sodams privalomų įgyvendinti priemonių ir reikalavimų nevykdymo pašalinti ir, atsižvelgdama į keliamą grėsmę gyvūnų gerovei ir zoologijos sodų lankytojų saugumo užtikrinimą, priima sprendimą ir įpareigoja leidimo įkurti zoologijos sodą turėtoją pašalinti patikrinimo metu nustatytus pažeidimus visame zoologijos sode arba jo dalyje per ne ilgesnį kaip 2 metų laikotarpį. Terminas nustatytiems pažeidimams pašalinti skaičiuojamas nuo pažeidimo nustatymo dienos.

11. Kai leidimo įkurti zoologijos sodą turėtojas zoologijos sodų patikrinimų metu nepateikia teisėtą laukinių gyvūnų rūšių įsigijimą ir (ar) jų kilmę patvirtinančių dokumentų arba visame zoologijos sode arba jo dalyje nustatomi pažeidimai dėl šio straipsnio 9 dalies 3–6 punktuose nurodytų reikalavimų ir privalomų įgyvendinti priemonių nevykdymo, laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdanči aplinkos ministerijos įgaliota institucija priima sprendimus dėl draudimo įleisti lankytojus į zoologijos sodą arba į jo dalį, kol nebus pašalinti patikrinimo metu nustatyti pažeidimai. Prieš priimdama sprendimą dėl draudimo

įleisti lankytojus į zoologijos sodą arba į jo dalį, laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdanči Aplinkos ministerijos įgaliota institucija įspėja leidimo turėtoją ir šiems pažeidimams pašalinti nustato ne ilgesnį kaip 30 kalendorinių dienų terminą, kuris leidimo turėtojo prašymu gali būti pratęstas 15 kalendorinių dienų vieną kartą. Terminas pažeidimams pašalinti skaičiuojamas nuo sprendimo dėl įspėjimo priėmimo dienos. Nepašalinus pažeidimų nurodytais terminais, laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdanči Aplinkos ministerijos įgaliota institucija priima sprendimą dėl draudimo įleisti lankytojus į zoologijos sodą arba į jo dalį ir nustato ne ilgesnį kaip 2 metų terminą pažeidimams pašalinti. Terminas pažeidimams pašalinti skaičiuojamas nuo sprendimo dėl įspėjimo priėmimo dienos.

12. Laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdanči Aplinkos ministerijos įgaliotos institucija, atsižvelgdama į zoologijos sodų patikrinimų metu nustatytus pažeidimus dėl šio straipsnio 9 dalies 3–6 punktuose nurodytų reikalavimų ir privalomų įgyvendinti priemonių, keliančių grėsmę lankytojų saugumui, nevykdymo, sprendimą dėl draudimo įleisti lankytojus į zoologijos sodą arba į jo dalį gali priimti nedelsdama. Priėmusi sprendimą dėl draudimo įleisti lankytojus į zoologijos sodą arba į jo dalį, laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdanči Aplinkos ministerijos įgaliota institucija nustato ne ilgesnį kaip 2 metų terminą pažeidimams pašalinti. Terminas pažeidimams pašalinti skaičiuojamas nuo sprendimo dėl draudimo įleisti lankytojus į zoologijos sodą arba į jo dalį.

13. Laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdanči Aplinkos ministerijos įgaliota institucija sprendimą dėl draudimo įleisti lankytojus į zoologijos sodą arba į jo dalį panaikina, jeigu leidimo įkurti zoologijos sodą turėtojas pašalina nustatytus pažeidimus per šio straipsnio 11 ir/arba 12 dalyje nurodytus terminus.

14. Jeigu leidimo įkurti zoologijos sodą turėtojas nepašalina patikrinimo metu zoologijos sodo dalyje nustatytų pažeidimų dėl šio straipsnio 9 dalies 2, 7 ir 8 punktuose nurodytų zoologijos sodams privalomų įgyvendinti priemonių ir reikalavimų nevykdymo per nustatytą ne ilgesnį kaip 2 metų terminą skaičiuojant nuo pažeidimo nustatymo dienos, arba per šio straipsnio 11 ir 12 dalyse nurodytus terminus nepašalinami šio straipsnio 9 dalies 3–6 punktuose nurodytų reikalavimų pažeidimai, laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdanči Aplinkos ministerijos įgaliota institucija priima sprendimą dėl zoologijos sodo dalies uždarymo per nustatytą, bet ne ilgesnį kaip 8 mėnesiai terminą. Terminas pažeidimams pašalinti skaičiuojamas nuo pažeidimo nustatymo dienos.

15. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija leidimo įkurti zoologijos sodą galiojimą panaikina, jei yra nors vienas iš šių atvejų:

1) leidimo įkurti zoologijos sodą turėtojų pateikus rašytinį prašymą panaikinti leidimo galiojimą;

2) kai juridinis asmuo, kuriam išduotas leidimas, likviduojamas ar reorganizuojamas baigdamas leidime nurodytą veiklą;

3) mirus fiziniam asmeniui, kuriam jis buvo išduotas;

4) Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai nustatčius gyvūnų užkrečiamąją ligą, dėl kurios išplitimo rizikos nurodytoje teritorijoje negalėtų būti laikomi tam tikrų rūšių laukiniai gyvūnai ir jie nepašalinami iš zoologijos sodo per nustatytą terminą;

5) jeigu, skaičiuojant nuo pažeidimo nustatymo dienos, per nustatytą ne ilgesnį kaip 2 metų laikotarpį nepašalinami visame zoologijos sode nustatyti pažeidimai dėl šio straipsnio 9 dalies 1, 2, 7 ir 8 punktuose nurodytų zoologijos sodams privalomų įgyvendinti priemonių ir reikalavimų; arba per šio straipsnio 11 ir 12 dalyse nurodytus terminus nepašalinami šio straipsnio 9 dalies 3–6 punktuose nurodytų reikalavimų pažeidimai;

6) leidimui gauti asmuo pateikė suklastotus duomenis ir dokumentus.

16. Prieš panaikindama leidimo įkurti zoologijos sodą galiojimą dėl šio straipsnio 15 dalies 5 punkte nurodytos priežasties, Aplinkos ministerijos įgaliota institucija prieš 30 kalendorinių dienų įspėja leidimo turėtoją dėl leidimo galiojimo panaikinimo.

17. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija apie sprendimo dėl leidimo įkurti zoologijos sodą galiojimo panaikinimą priėmimą ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo informuoja leidimo turėtoją.

18. Panaikinus leidimo įkurti zoologijos sodą galiojimą, buvęs leidimo įkurti zoologijos sodą turėtojas įpareigojamas uždaryti zoologijos sodą per nustatytą, bet ne ilgesnį kaip 8 mėnesiai, terminą nuo leidimo įkurti zoologijos sodą galiojimo panaikinimo dienos ir pašalinti esančius miško žemėje aptvarus, voljerus (arba dalį jų) ar kitus statinius, dėl kurių priimtas Lietuvos Respublikos miškų įstatyme nustatytas savivaldybės vykdomosios institucijos sprendimas apriboti fizinių asmenų lankymąsi toje teritorijoje.

19. Uždarius zoologijos sodą ar jo teritorijos dalį, leidimo įkurti zoologijos sodą turėtojas (kai leidimo galiojimas panaikinamas, – buvęs leidimo turėtojas) privalo laukinius gyvūnus įkurdinti tokiomis sąlygomis, kurios atitinka šių gyvūnų rūšių įkurdinimo reikalavimus pagal Laukinių gyvūnų naudojimo taisykles. Jeigu leidimo įkurti zoologijos sodą turėtojas (arba buvęs leidimo turėtojas) per nustatytą laiką neįkurdina gyvūnų atitinkamomis sąlygomis, Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos siūlymu, sveiki gyvūnai turi būti perkelti į turinčius leidimus kitus zoologijos sodus, į aptvarus, voljerus ar kitus statinius, kuriems yra išduotas leidimas laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus ir kuriuose yra sąlygos įkurdinti laukinius gyvūnus pagal Laukinių gyvūnų naudojimo taisykles, į gyvūnų globos įstaigas arba nugaišinami ar nužudyti laikantis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo reikalavimų. Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos, įvertinusios komisijos siūlymą, priima sprendimą dėl gyvūnų perkėlimo, gydymo ar nužudymo, kai leidimo įkurti zoologijos sodą turėtojas (arba buvęs leidimo turėtojas) neįkurdina laukinių gyvūnų tinkamomis sąlygomis. Gyvūnų perkėlimą, gydymą ar nužudymą organizuoja leidimo įkurti zoologijos sodą turėtojas (kai leidimo galiojimas panaikinamas – buvęs leidimo turėtojas). Sergantys gyvūnai perkeliama į veterinarinės gydyklas, kol pasveiks. Gyvūnų perkėlimas, gydymas ir nužudymas atliekamas leidimo įkurti zoologijos sodą turėtojo (kai Leidimo galiojimas panaikinamas – buvusio Leidimo turėtojo) lėšomis. Leidimo turėtojas (kai leidimo galiojimas panaikinamas – buvęs leidimo turėtojas) prisiima visą riziką ir atsakomybę dėl gyvūnų laikymo, naudojimo, perkėlimo, gydymo ar nužudymo.

20. Išduotas leidimas įkurti zoologijos sodą keičiamas, kai pasikeičia išduotame leidime įkurti zoologijos sodą įrašytų fizinio ar juridinio asmens duomenys (vardas, pavardė, pavadinimas, įmonės kodas) ir nesikeičia kitos leidimo išdavimo sąlygos.

21. Keičiant leidimą įkurti zoologijos sodą, leidimus išduodančiai Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai pateikiamas prašymas pakeisti leidimą. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija pakeičia leidimą įkurti zoologijos sodą ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo, visų tinkamų įformintų dokumentų ir informacijos, reikalingos leidimui pakeisti, gavimo dienos.

22. Zoologijos sodų veiklos priežiūrą pagal kompetenciją vykdo už laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę, už valstybinę veterinarinę kontrolę ir valstybinę veterinarinę priežiūrą atsakingos institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

12 straipsnis. Invazinių rūšių kontrolės taryba

1. Invazinių rūšių plitimo prevencijos ir valdymo priemonėms nustatyti Aplinkos ministerija tvirtina Invazinių rūšių kontrolės tarybos sudėtį ir jos nuostatus. Invazinių rūšių kontrolės taryba teikia pasiūlymus Aplinkos ministerijai dėl invazinių rūšių plitimo prevencijos, mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros, šių rūšių valdymo planų, priemonių ir programų kūrimo ir įgyvendinimo, dėl teisės aktų, susijusių su invazinėmis rūšimis, rengimo, pakeitimo ar papildymo, teikia rekomendacijas, siūlymus ir išvadas dėl laukinių gyvūnų bei jų hibridų perkėlimo, introdukcijos ir reintrodukcijos; teikia pasiūlymus dėl invazinių rūšių įvežimo į Lietuvos Respubliką ir jų naudojimo.

2. Invazinių rūšių kontrolės tarybą sudaro Aplinkos ministerijos, Aplinkos ministerijos įgaliotų institucijų, Valstybinės maisto ir veterinarinės tarnybos, Žemės ūkio ministerijos, Valstybinės augalininkystės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos, Žuvininkystės tarnybos prie

Žemės ūkio ministerijos, Sveikatos apsaugos ministerijos ar jos įgaliotos institucijos, mokslo ir studijų institucijų atstovai.

13 straipsnis. Laukinių gyvūnų introdukcija, reintrodukcija. Leidimo Introdukuoti ar reintrodukuoti laukinius gyvūnus išdavimas, galiojimo sustabdymas, galiojimo sustabdymo panaikinimas ir galiojimo panaikinimas. Leidimo turėtojo pareigos

1. Introdukuoti arba reintrodukuoti laukinius gyvūnus leidžiama turint Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos leidimą laukinių gyvūnų introdukcijai arba reintrodukcijai, išduotą vadovaujantis šiuo įstatymu ir Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos aprašu (toliau – Leidimas introdukuoti/reintrodukuoti).

2. Leidžiama reintrodukuoti Lietuvos Respublikos teritorijoje natūraliai gyvenusių ir išnykusių laukinių gyvūnų rūšis prieš tai ištiriant, ar tikslinga jas reintrodukuoti, ar reintrodukcija padės atkurti palankią rūšies apsaugos būklę, atsižvelgiant į kitų valstybių patirtį ir atlikus mokslinius tyrimus, jeigu ši reintrodukcija nekelia pavojaus ekosistemų stabilumui, yra įvertintos rūšies perspektyvos, galimas jų poveikis kitoms rūšims, jų populiacijoms ir buveinėms; ir Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai priėmus sprendimą dėl Leidimo introdukuoti/reintrodukuoti išdavimo. Jeigu ketinama reintrodukuoti vietines rūšis, kurios įrašytos į Europos bendrijos svarbos gyvūnų ir augalų rūšių, kurioms reikalinga griežta apsauga, sąrašą, patvirtintą aplinkos ministro, reintrodukcija gali būti vykdoma tik atitinkamai pasitarus su visuomene dėl šių rūšių reintrodukcijos. Pasitarimo su visuomene tvarką ir terminus nustato Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos aprašas.

3. Leidimas introdukuoti/reintrodukuoti neišduodamas ir priimamas sprendimas nepritarti rūšies introdukcijai/reintrodukcijai:

1) jeigu Aplinkos ministerija ar jos įgaliota institucija nustato, kad yra hibridizacijos ar konkuravimo su giminingomis rūšimis, epidemijų išplitimo ir buveinių pakitimo pavojus arba kitaip gali būti sutrikdytas ekosistemų stabilumas ar kilti grėsmė žmonių, naminių ar laukinių gyvūnų sveikatai ir gyvybei;

2) jeigu ketinama introdukuoti ar reintrodukuoti laukinių gyvūnų rūšis, kurių paplitimo natūralioje aplinkoje poveikis vietinėms rūšims yra žalingas, nenustatytas, nežinomas ar neprognozuojamas;

3) jeigu ketinama introdukuoti sąmoningai ar nesąmoningai kontroliuojamoje (ne gamtinėje) aplinkoje išaugintas invazines rūšis, sąmoningai ar nesąmoningai nelaisvėje išveistus hibridus.

4. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija išduoda leidimą introdukuoti/reintrodukuoti arba pateikia atsakymą dėl leidimo neišdavimo ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos apraše nurodyto prašymo, rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projekto, nurodyto šio straipsnio 5 dalyje, visų tinkamai įformintų dokumentų ir informacijos, reikalingos leidimui gauti, gavimo dienos. Prašyme pateikiama informacija, nurodyta Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos apraše.

5. Reikalavimai Rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projektui nustatomi šiame įstatyme ir Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos apraše. Rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projekte turi būti pateikiama informacija apie vietovę, kurioje numatoma vykdyti introdukciją/reintrodukciją, ir informacija apie šios vietovės biologinę įvairovę; informacija apie numatomų introdukuoti/reintrodukuoti laukinių gyvūnų kilmę, genetiką, skaičių, amžių, informacija apie numatomų introdukuoti/reintrodukuoti laukinių gyvūnų vyriškos ir moteriškos lyties individų santykį; informacija apie tinkamiausią introdukcijos/reintrodukcijos laiką (sezoną); apie numatomą aklimatizacijos ir natūralizacijos laiką; įvertinami biotiniai ir abiotiniai faktoriai, lemiantys rūšies egzistavimą; įvertinamas galimas introdukuojamos/reintrodukuojamos rūšies poveikis ekosistamai. Introdukuojamos/reintrodukuojamos rūšies monitoringo programa turi būti sudėtinė projekto dalis. Monitoringo vykdymo dažnumas ir terminas nustatomas rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projekte atsižvelgiant į rūšies biologines savybes.

6. Priimdama sprendimą dėl Leidimo introdukuoti/reintrodukuoti išdavimo, Aplinkos ministerijos įgaliota institucija įvertina rūšies biologines savybes ir šios rūšies introdukcijos/reintrodukcijos galimą poveikį aplinkos komponentams, vadovaudamasi šiuo įstatymu ir Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos aprašu bei konsultuojasi su Invazinių rūšių kontrolės taryba Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos apraše nustatyta tvarka.

7. Invazinių rūšių kontrolės taryba pritaria, pritaria su pastabomis arba nepritaria parengtam rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projektui, atsižvelgdama į šio straipsnio 3 dalyje nurodytus aspektus ir į šiame įstatyme ir Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos apraše nurodytus reikalavimus introdukcijos/reintrodukcijos projektui.

8. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo ir rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projekto gavimo dienos, priima sprendimą dėl pritarimo rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projektui ir išduoda leidimą introdukuoti/reintrodukuoti; arba informuoja leidimo prašytoją dėl projekto patikslinimo pagal pateiktas pastabas (dėl introdukcijos/reintrodukcijos vietos, laiko, rūšių kilmės, skaičiaus, amžiaus, monitoringo); arba pateikia leidimo prašytojui atsakymą dėl nepritarimo rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projektui.

9. Leidimo prašytojas ne vėliau kaip per 90 kalendorinių dienų nuo siūlymo patikslinti rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projektą gavimo dienos pateikia patikslintą projektą Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai.

10. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija, konsultuodamasi su Invazinių rūšių kontrolės taryba Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos apraše nustatyta tvarka, ne vėliau kaip per 20 kalendorinių dienų nuo pataisyto pagal pateiktas pastabas projekto gavimo dienos išduoda Leidimą introdukuoti / reintrodukuoti arba pateikia atsakymą dėl leidimo neišdavimo.

11. Jei ketinama introdukuoti natūraliai Europos Sąjungos šalių narių teritorijose nepaplitusių rūšių paukščius, Aplinkos ministerijos įgaliota institucija, prieš priimdama galutinį sprendimą, privalo gauti Europos Komisijos pritarimą introdukcijai. Tokiu atveju Aplinkos ministerijos įgaliota institucija leidimą introdukuoti / reintrodukuoti išduoda arba rašytinį atsisakymą išduoti Leidimą introdukuoti/reintrodukuoti pateikia leidimo prašytojui ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo ir visų tinkamai įformintų dokumentų ir informacijos, reikalingos leidimui gauti, gavimo dienos, neįskaičiuojant termino nuo kreipimosi į Europos Komisiją iki atsakymo dėl Europos Komisijos pritarimo (nepritarimo) introdukcijai gavimo dienos.

12. Jeigu Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai priimti sprendimui dėl Leidimo introdukuoti/reintrodukuoti išdavimo (neišdavimo) būtina įvertinti ir patikrinti papildomą informaciją – ar rūšis nekels grėsmės vietinėms rūšims, ar nekonkuruos su jomis dėl maisto ir buveinių, ar netaps invazine rūšimi ir nepadarys žalos vietinei biologinei įvairovei, visuomenės sveikatai, gyvūnų sveikatai, ar ši rūšis nebus ligų ir parazitų, pavojingų, gyvūnams ir žmonėms pernešėja, bei dėl numatomos rūšies introdukcijos/reintrodukcijos įvertinimo reikia kreiptis į mokslo ir studijų institucijas ar kitų šalių kompetentingas institucijas, leidimo introdukuoti/reintrodukuoti išdavimo (neišdavimo) terminas gali būti pratęsiamas vieną kartą iki 30 dienų. Tokiu atveju Aplinkos ministerijos įgaliota institucija ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo, rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projekto, visos reikalingos informacijos ir dokumentų gavimo dienos pateikia Leidimo introdukuoti/reintrodukuoti prašytojui atsakymą dėl prašymo nagrinėjimo pratęsimo. Į šį terminą neįskaičiuojamas terminas, per kurį Leidimo prašytojas pateikia patikslintą rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projektą Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai, ir terminas, per kurį Aplinkos ministerijos įgaliota institucija po patikslinto pagal pateiktas pastabas projekto gavimo dienos išduoda Leidimą introdukuoti/reintrodukuoti arba pateikia atsakymą dėl leidimo neišdavimo.

13. Prašymas išduoti leidimą introdukuoti/reintrodukuoti nebenagrinėjamas, jeigu leidimo prašytojas:

1) per 60 kalendorinių dienų nuo informacijos apie būtinybę pateikti trūkstantis dokumentus ir (ar) informaciją gavimo dienos Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai nepateikia visų prašomų

dokumentų, duomenų ir informacijos, nurodytos Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos apraše ir reikalingos leidimui gauti;

2) per 90 kalendorinių dienų nuo siūlymo patikslinti rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projektą gavimo dienos nepateikia pagal pateiktas pastabas patikslinto rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projekto.

14. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija leidimo introdukuoti/reintrodukuoti galiojimą sustabdo:

1) jeigu leidimo introdukuoti/reintrodukuoti turėtojas nesilaiko išduotame leidime nustatytų sąlygų dėl introdukcijos/reintrodukcijos, rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projekto ir pažeidžia šio įstatymo reikalavimus;

2) jeigu leidimo introdukuoti/reintrodukuoti turėtojas nevykdo pareigų, nustatytų šio straipsnio 23 dalyje;

3) gaunama ir įvertinama nauja informacija apie planuojamą ar vykdomą introdukcijos/reintrodukcijos galimą grėsmę arba galimą neigiamą poveikį biologinei įvairovei ir ekosisteminėms paslaugoms;

4) Leidimo introdukuoti/reintrodukuoti turėtojas pateikia rašytinį prašymą sustabdyti leidimo galiojimą.

15. Leidimo introdukuoti/reintrodukuoti galiojimas gali būti sustabdomas ne ilgesniam kaip 2 metų laikotarpiui.

16. Prieš sustabdydama leidimo introdukuoti/reintrodukuoti galiojimą dėl šio straipsnio 14 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų priežasčių, Aplinkos ministerijos įgaliota institucija įspėja leidimo turėtoją ir šiems pažeidimams pašalinti nustato ne ilgesnį kaip 10 kalendorinių dienų terminą, kuris leidimo turėtojo prašymu gali būti pratęstas 15 kalendorinių dienų vieną kartą. Jeigu per nustatytą laikotarpį leidimo turėtojas nepašalina nustatytų pažeidimų, leidimo introdukuoti/reintrodukuoti galiojimas sustabdomas. Terminas pažeidimams pašalinti skaičiuojamas nuo sprendimo dėl įspėjimo priėmimo dienos.

Gavusi šio straipsnio 14 dalies 3 punkte nurodytą informaciją, Aplinkos ministerijos įgaliota institucija ne vėliau kaip per 2 darbo dienas įspėja leidimo turėtoją apie tokios informacijos gavimą.

17. Leidimo introdukuoti/reintrodukuoti galiojimo sustabdymo terminas skaičiuojamas nuo Aplinkos ministerijos įgalios institucijos priimto sprendimo dėl leidimo galiojimo sustabdymo priėmimo dienos.

18. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija leidimo introdukuoti/reintrodukuoti galiojimo sustabdymą panaikina, jeigu:

1) leidimo turėtojas per nustatytą ne ilgesnį kaip 2 metų terminą nuo sprendimo dėl leidimo galiojimo sustabdymo priėmimo dienos pašalina nustatytus pažeidimus, dėl kurių sustabdytas leidimo galiojimas;

2) kai Aplinkos ministerijos įgaliota institucija, konsultuodamasi su Invazinių rūšių kontrolės taryba Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos apraše nustatyta tvarka ir remdamasi turima informacija, įvertina, kad planuojama ar vykdoma introdukcija/reintrodukcija nekelia grėsmės arba nedaro neigiamo poveikio biologinei įvairovei ir ekosisteminėms paslaugoms;

3) leidimo turėtojas pateikė prašymą panaikinti leidimo galiojimo sustabdymą, jeigu prieš tai buvo pateikęs prašymą sustabdyti leidimo galiojimą.

19. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija leidimo introdukuoti/reintrodukuoti galiojimą panaikina, jeigu:

1) leidimo introdukuoti/reintrodukuoti turėtojas pateikia prašymą raštu panaikinti leidimo galiojimą;

2) leidimo turėtojas likviduojamas ar reorganizuojamas baigdamas leidime nurodytą veiklą;

3) mirus fiziniam asmeniui, kuriam jis buvo išduotas;

4) leidimo turėtojas per nustatytą ne ilgesnį kaip 2 metų terminą nuo sprendimo dėl leidimo galiojimo sustabdymo priėmimo dienos nepašalina nustatytų pažeidimų, dėl kurių sustabdytas Leidimo introdukuoti/reintrodukuoti galiojimas;

5) tos pačios sąlygos, nustatytos išduotame Leidime introdukuoti/reintrodukuoti ar rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projekte, to paties šio įstatymo reikalavimo, reglamentuojančio introdukciją/reintrodukciją, pažeidimas padaromas antrą kartą per 2 metų laikotarpį;

6) leidimo introdukuoti/reintrodukuoti turėtojas per 3 metus nuo leidimo introdukuoti/reintrodukuoti išdavimo dienos nepradedą vykdyti veiklos;

7) jeigu leidimo galiojimas buvo sustabdytas dėl šio straipsnio 14 dalies 3 punkte nurodytos priežasties ir ne vėliau kaip per 2 metus nuo leidimo galiojimo sustabdymo dienos negaunama nauja informacija ir nenustatoma, kad planuota ar vykdyta introdukcija/reintrodukcija nekelia grėsmės arba nedaro neigiamo poveikio biologinei įvairovei ir ekosisteminiams paslaugoms;

8) jeigu leidimo turėtojas, pateikęs prašymą dėl leidimo galiojimo sustabdymo, per 2 metus nuo leidimo galiojimo sustabdymo nepateikia prašymo dėl leidimo galiojimo sustabdymo panaikinimo;

9) leidimui gauti asmuo pateikė suklastotus duomenis ir dokumentus.

20. Prieš panaikindama leidimo introdukuoti/reintrodukuoti leidimo galiojimą dėl šio straipsnio 19 dalies 4, 6 ir 8 punktuose nurodytų priežasčių, Aplinkos ministerijos įgaliota institucija prieš 10 darbo dienų įspėja leidimo turėtoją apie leidimo galiojimo panaikinimą. Jeigu leidimo introdukuoti/reintrodukuoti turėtojas per 10 darbo dienų nuo įspėjimo gavimo pašalina šio straipsnio 19 dalies 4, 6 ir 8 dalyse nurodytas priežastis, leidimo galiojimas nenaikinamas.

21. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija apie sprendimo dėl leidimo introdukuoti/reintrodukuoti galiojimo sustabdymą, galiojimo sustabdymo panaikinimą ir galiojimo panaikinimą priėmimą ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo informuoja leidimo turėtoją.

22. Leidimas introdukuoti/reintrodukuoti pakeičiamas pasikeitus juridinio asmens pavadinimui ir/ar adresui arba, kai pasikeičia fizinis asmuo, vykdamas introdukciją/reintrodukciją, ir nesikeičia kitos leidimo introdukuoti/reintrodukuoti sąlygos. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija, gavusi asmens prašymą, per 5 darbo dienas nuo prašymo, visų tinkamai įformintų dokumentų ir informacijos, reikalingos leidimui pakeisti, gavimo dienos pakeičia prašymą pateikusiam asmeniui leidimą introdukuoti/reintrodukuoti.

23. Leidimo introdukuoti/reintrodukuoti turėtojo pareigos:

1) vykdyti introdukuotos/reintrodukuotos rūšies išgyvenimo ir sveikatingumo monitoringą, nustatytą rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projekte;

2) vykdamas introdukciją/reintrodukciją laikytis leidime nustatytų sąlygų dėl introdukcijos/reintrodukcijos ir sąlygų nustatytų rūšies introdukcijos/reintrodukcijos projekte;

3) teikti Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai ataskaitas apie rūšies įveisimo rezultatus vadovaujantis Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos aprašu;

4) užtikrinti priemones, kuriomis galima greitai ir efektyviai sunaikinti ar kontroliuoti introdukuotų/reintrodukuotų rūšių plitimą, jei jos pradeda kenkti ekosistemai.

14 straipsnis. Laukinių gyvūnų perkėlimas ir išleidimas į laisvę

1. Draudžiama laukinius gyvūnus perkelti, išleisti į laisvę, jeigu Aplinkos ministerija ar jos įgaliota institucija nustato, kad yra hibridizacijos, epidemijų išplitimo ir buveinių pakitimo pavojus arba kitaip gali būti sutrikdytas ekosistemų stabilumas ar kilti grėsmė žmonių, naminių ar laukinių gyvūnų sveikatai ir gyvybei. Tokiais atvejais nelaisvėje laikyti ir ištrūkę į laisvę laukiniai gyvūnai turi būti skubiai paimami iš aplinkos (sugauti, nužudomi arba sumedžiojami) laukinės gyvūnijos išteklių naudotojų lėšomis per Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatytą terminą.

2. Draudžiama išleisti į laisvę ar perkelti invazinių ir svetimžemių rūšių (išskyrus svetimžemių gyvūnų rūšis, nurodytas Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse) gyvūnus, sąmoningai ar nesąmoningai nelaisvėje išveistus hibridus. Nelaisvėje laikyti ir ištrūkę į laisvę hibridai, svetimžemių (išskyrus rūšių, nurodytų Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse) ir invazinių rūšių gyvūnai privalo būti skubiai paimami iš aplinkos (sugauti, nužudomi arba sumedžiojami) laukinės gyvūnijos išteklių naudotojų lėšomis per Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatytą terminą.

3. Leidžiama išleisti į laisvę arba perkelti sveikus Lietuvos Respublikos teritorijoje natūraliai gyvenančių rūšių gyvūnus ir svetimžemes gyvūnų rūšis, nurodytas Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse, į jiems būdingas buveines, jeigu tikėtina, kad laisvėje šie gyvūnai išgyvens, ir įsitikinus, kad laukinių gyvūnų perkėlimas arba išleidimas į laisvę nekels grėsmės ekosistemų stabilumui, buveinių pakitimui, nedarys neigiamo poveikio vietinei tos rūšies populiacijai ir nekels grėsmės žmonių, naminių ar laukinių gyvūnų sveikatai ir gyvybei. Svetimžemės gyvūnų rūšys įtraukiamos į leidžiamų išleisti į laisvę arba perkelti svetimžemių gyvūnų rūšių sąrašą, nurodytą Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse, atsižvelgiant į šioje dalyje nurodytus kriterijus.

4. Asmuo, planuojantis perkelti arba išleisti į laisvę nelaisvėje laikomus gyvūnus (taikoma tik žinduoliams ir paukščiams), apie numatomą laukinių gyvūnų perkėlimą arba išleidimą į laisvę privalo pranešti Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai ir gauti jos pritarimą. Asmuo pranešime turi pateikti informaciją apie planuojamus perkelti ar išleisti į laisvę laukinius gyvūnus, skaičių, perkėlimo ar išleidimo į laisvę vietą, laiką ir pateikti visą informaciją ir dokumentus, nurodytus Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos apraše.

5. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija per 10 darbo dienų nuo pranešimo ir visos informacijos, nurodytos Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos apraše, gavimo dienos priima sprendimą pritarti be pastabų ar su pastabomis (dėl vietos, laiko, gyvūnų skaičiaus) laukinių gyvūnų perkėlimui arba išleidimui į laisvę arba pateikia atsisakymą pritarti laukinių gyvūnų perkėlimui arba išleidimui į laisvę.

6. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija priima sprendimą nepritarti laukinių gyvūnų perkėlimui arba išleidimui į laisvę šiais atvejais:

- 1) kai laukinių gyvūnų perkėlimas arba išleidimas gali kelti grėsmę ekosistemų stabilumui ir/ar buveinių pakitimui ir/ar būtų neigiamas poveikis vietinei tos rūšies populiacijai;
- 2) kai planuojama laukinius gyvūnus perkelti ar išleisti į jiems nebūdingas buveines;
- 3) kai planuojama perkelti ar išleisti į laisvę invazinių ir svetimžemių gyvūnų rūšis (išskyrus svetimžemių gyvūnų rūšis, nurodytas Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse), sąmoningai ar nesąmoningai nelaisvėje išveistus hibridus;
- 4) kai laukiniai gyvūnai nesveiki ir/ar gali kilti epidemijų išplitimo pavojus;
- 5) kai gali kilti grėsmė žmonių, naminių ar laukinių gyvūnų sveikatai ir gyvybei.

7. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija, priimdama sprendimą dėl pritarimo (nepritarimo) laukinių gyvūnų perkėlimui ar išleidimui į laisvę, gali konsultuotis su Invazinių rūšių kontrolės taryba, Aplinkos ministerija ar kitomis institucijomis, nurodytomis Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos apraše.

8. Laukinių gyvūnų perkėlimą ar išleidimą į laisvę vykdantys asmenys turi laikytis pateiktame pranešime ir Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos pateiktose pastabose nustatytų sąlygų.

9. Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai pranešti ir gauti jos pritarimą nereikia šiais atvejais (taikoma visiems laukiniams gyvūnams):

- 1) kai globos ir gydymo tikslais paimti išgiję laukiniai gyvūnai išleidžiami į jiems būdingas buveines;
- 2) kai laukiniai gyvūnai perkeliama arba išleidžiami į laisvę įgyvendinant Aplinkos ministerijos ar jos įgaliotos institucijos patvirtintus laukinių gyvūnų rūšių apsaugos ar veiksmų planus, vykdomos saugomų rūšių išsaugojimo programos ir priemonės.

10. Kai laukiniams gyvūnams (išskyrus svetimžemes ir invazines rūšis, hibridus) gresia neišvengiama žūtis ar sunaikinimas dėl stichinių nelaimių, laukinius gyvūnus perkelti ar išleisti į laisvę į jiems būdingas buveines leidžiama pranešus Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai ir negavus jos pritarimo.

11. Žuvų perkėlimas vykdomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos žuvininkystės įstatymu.

15 straipsnis. Laukinių gyvūnų globa, paėmimas iš aplinkos globoti ir gydyti

1. Paimti laukinius gyvūnus iš aplinkos ir laikyti juos nelaisvėje globos ir gydymo tikslais leidžiama vadovaujantis šiuo įstatymu, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymu ir Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėmis.

2. Išgijusius laukinius gyvūnus (išskyrus invazines rūšis) būtina grąžinti į buveines, iš kurių jie paimti, arba būtina perkelti į voljerus, aptvarus ar kitus statinius, įrengtus pagal Laukinių gyvūnų naudojimo taisykles, jeigu tikėtina, kad laisvėje šie gyvūnai neišgyvens. Globos tikslais paimtų iš gamtos ir nuolatos laikomų nelaisvėje laukinių rūšių žinduolių ir paukščių laikytojas privalo turėti privataus veterinarijos gydytojo raštišką išvadą, patvirtinančią, kad gyvūnui reikalinga nuolatinė globa.

3. Nuolatos laikant nelaisvėje globos tikslais paimtus iš aplinkos laukinių rūšių žinduolius ir paukščius, turint privataus veterinarijos gydytojo raštišką išvadą, patvirtinančią, kad gyvūnui reikalinga nuolatinė globa, leidimas laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus, nurodytas šio įstatymo 7 straipsnyje, nereikalingas. Laikomi nelaisvėje globos tikslais paimti iš aplinkos laukiniai gyvūnai turi būti laikomi pagal Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatytus reikalavimus.

4. Nelaisvėje laikomiems laukiniams gyvūnams turi būti sudarytos tinkamos sąlygos vadovaujantis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymu, Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėmis.

5. Laisvėje gyvenančius laukinius gyvūnus globos tikslais leidžiama šerti ar lesinti tik Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatytais atvejais ir būdais, išskyrus medžiojamuosius gyvūnus, kurių šėrimas ir jaukinimas reglamentuotas Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse.

16 straipsnis. Laukinių gyvūnų gausos reguliavimas

1. Atskirų rūšių laukinių gyvūnų gausa reguliuojama siekiant apsaugoti laukinius augalus, grybus ir laukinę gyvūniją ir natūralias jų buveines, apsaugoti nuo didelės žalos pasėlius, ūkinius gyvūnus, miškus, žuvininkystės ūkius, vandenį ir kitą nuosavybę; atsižvelgiant į visuomenės sveikatą ir saugą arba į kitas įpareigojančias ir svarbias visuomenės intereso priežastis, tarp jų socialinio ir ekonominio pobūdžio svarbias ir palankias pasekmes aplinkai; švietimo ir mokslo tikslais. Laikoma, kad įpareigojančių svarbesnio visuomenės intereso priežasčių, tarp jų ir socialinio ar ekonominio pobūdžio, esama, kai įrodyta, kad planuojama ūkinė veikla būtina dėl veiksmų ar planų, kurių tikslas yra apginti pamatines žmonių gyvenimo vertybes (sveikatą, saugumą, aplinką), arba dėl pagrindinių valstybės ir visuomenės politikos programų, arba dėl ekonominės ar socialinės veiklos ir viešųjų paslaugų vykdymo.

2. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba nustato ir kartu su Aplinkos ministerija ar jos įgaliotomis institucijomis įgyvendina gyvūnų užkrečiamųjų ligų stebėsenos, kontrolės ir likvidavimo laukinių gyvūnų populiacijoje priemones.

3. Privalomus nurodymus dėl priemonių laukinių gyvūnų gausai reguliuoti laukinės gyvūnijos išteklių naudotojams pagal Lietuvos Respublikos žmonių užkrečiamųjų ligų profilaktikos ir kontrolės įstatyme, Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatyme, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatyme ir kituose įstatymuose nustatytą kompetenciją gali duoti atitinkamų savivaldybių administracijų direktoriai kartu su visuomenės sveikatos priežiūros įstaigų ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinių padalinių ar aplinkos apsaugos institucijų vadovais.

4. Laukinių gyvūnų gausa reguliuojama humaniškais būdais, išsaugant jų buveines ir nedarant žalos kitų rūšių laukiniams gyvūnams.

5. Laukinių gyvūnų gausos reguliavimo būdus ir priemones nustato Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymas, Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklės, Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijose, kuriose medžioti draudžiama, tvarkos aprašas, Aplinkos ministerijos tvirtinami laukinių gyvūnų rūšių gausos reguliavimo tvarkos aprašai, programos, planai ir metodikos.

6. Saugomų laukinių gyvūnų rūšių gausos reguliavimo sąlygas ir būdus nustato Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymas.

7. Žuvų, nęgių, vėžiagyvių, moliuskų ir kitų rūšių vandens bestuburių gausa reguliuojama vadovaujantis Lietuvos Respublikos žuvininkystės įstatymu, Lietuvos Respublikos mėgėjų žvejybos įstatymu.

17 straipsnis. Invazinių rūšių valdymas, gausos reguliavimas ir plitimo prevencija.
Leidimo naudoti invazines rūšis išdavimas, jo galiojimo sustabdymas, galiojimo sustabdymo panaikinimas ir leidimo galiojimo panaikinimas

1. Invazinių rūšių valdymą ir naikinimą, gausos reguliavimo ir naikinimo būdus reglamentuoja Invazinių rūšių valdymo ir naikinimo tvarkos aprašas.

2. Invazines rūšis draudžiama tyčia paleisti į laisvę, introdukuoti, reintrodukuoti, perkelti ir įkurdinti aplinkoje.

3. Kai remiantis šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje nurodytais kriterijais nustatoma, kad tam tikrų svetimžemių rūšių gyvūnai, ištrūkę į laisvę, galėtų sukelti invazijų į natūralias ekosistemas ir jų sutrikdymo pavojų, keltų grėsmę žmonių sveikatai, kitiems gyvūnams ar augalams, tam tikrų rūšių laukinių gyvūnų laikymas, veisimas, įvežimas į Lietuvos Respubliką, platinimas, įvežimas į Lietuvos Respubliką, išvežimas iš Lietuvos Respublikos, vežimas per Lietuvos Respublikos teritoriją, pateikimas rinkai, mainymas, prekiaavimas jomis ir kitoks naudojimas gali būti ribojamas arba draudžiamas. Invazinių rūšių naudojimo ribojimai ir draudimai bei draudimams taikomos išimtys nurodytos Invazinių rūšių valdymo ir naikinimo tvarkos apraše. Šias rūšis veisti, laikyti, platinti, pateikti rinkai, prekiauti jomis ir naudoti leidžiama laikantis Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 ir Invazinių rūšių valdymo ir naikinimo tvarkos aprašo reikalavimų.

4. Visuomenės ir atskirų subjektų informavimą apie tam tikrų svetimžemių gyvūnų rūšių laikymo, veisimo, įvežimo į Lietuvos Respubliką, platinimo, įvežimo į Lietuvos Respubliką, išvežimo iš Lietuvos Respublikos, vežimo per Lietuvos Respublikos teritoriją, pateikimo rinkai, mainymo, prekiaavimo jomis ir kitokio naudojimo ribojimus ar draudimus organizuoja ir koordinuoja Aplinkos ministerija ir/ar jos įgaliotos institucijos.

5. Jeigu invazinė rūšis įtraukta ir į Invazinių Lietuvoje rūšių sąrašą ir į Reglamente (ES) Nr. 1143/2014 nurodytą Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių rūšių sąrašą (toliau – Sąjungos sąrašas), taikomos Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 ir šio įstatymo nuostatos, reglamentuojančios į Sąjungos invazinių rūšių sąrašą įtrauktų rūšių naudojimą.

6. Naudoti invazines rūšis (gyvus gyvūnus), kurios įrašytos į Invazinių Lietuvoje rūšių sąrašą ir neįtrauktos į Reglamente (ES) Nr. 1143/2014 nurodytą Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių rūšių sąrašą, leidžiama:

1) kai jos laikomos turint leidimą zoologijos sodui įkurti, nurodytą šio įstatymo 11 straipsnyje;

2) laikant jas mokslo ir (ar) studijų institucijose mokslo tikslais ir turint leidimą laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus, nurodytą šio įstatymo 7 straipsnyje;

3) laikant jas švietimo įstaigose švietimo tikslais ir turint leidimą laikyti nelaisvėje laukinius gyvūnus, nurodytą šio įstatymo 7 straipsnyje. Šie gyvūnai turi būti laikomi uždaroje valdoje ir imtasi visų priemonių, kad jie nesidaugintų ir neištruktų į laisvę;

4) kai jos laikomos ir veisiamos specializuotuose kailinių žvėrelių auginimo ūkiuose ir jais prekiaujama siekiant sudaryti veislinę bandą specializuotuose kailinių žvėrelių auginimo ūkiuose;

5) kai gyvūnai, kurių rūšys nurodytos Invazinių Lietuvoje rūšių sąrašė, įgyti iki 2014 m. liepos 1 d. arba įgyti iki šių rūšių įrašymo į Invazinių Lietuvoje rūšių sąrašą. Šiuos gyvūnus daugini draudžiama ir turi būti užkirstas kelias jiems ištrukti į laisvę.

7. Invazinių rūšių gyvūnai, Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse priskirti medžiojamiesiems gyvūnams, medžiojami vadovaujantis šiomis taisyklėmis ir Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymu.

8. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija išduoda šiuos Reglamente (ES) Nr. 1143/2014 nustatytus leidimus naudoti invazines rūšis, įrašytas į Sąjungos sąrašą (sustabdo jų galiojimą, panaikina galiojimo sustabdymą ir panaikina leidimo galiojimą) (toliau – Leidimas naudoti invazines rūšis):

1) leidimus naudoti invazines rūšis moksliniams tyrimams, *ex-situ* išsaugojimui arba naudoti invazines rūšis medicinos tikslais, kai to reikia siekiant daryti pažangą žmonių sveikatos srityje, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 8 straipsnyje (toliau – Leidimas naudoti invazines rūšis moksliniams tyrimams, *ex-situ* išsaugojimui arba naudoti invazines rūšis medicinos tikslais, kai to reikia siekiant daryti pažangą žmonių sveikatos srityje);

2) leidimus naudoti invazines rūšis tikslais, susijusiais su įtikinamais visuomenės interesais, įskaitant socialinio ar ekonominio pobūdžio interesus, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 9 straipsnyje (toliau – Leidimas naudoti invazines rūšis tikslais, susijusiais su įtikinamais visuomenės interesais, įskaitant socialinio ar ekonominio pobūdžio interesus).

9. Leidimai naudoti invazines rūšis išduodami, jų galiojimas sustabdomas ir leidimo galiojimas panaikinamas vadovaujantis Reglamentu (ES) Nr. 1143/2014 ir šio straipsnio nuostatomis.

10. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija prie išduotų Leidimų naudoti invazines rūšis prideda 2016 m. vasario 4 d. Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 2016/145, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1143/2014 patvirtinamas formatas dokumento, laikomo įrodymu, kad kompetentingos valstybių narių valdžios institucijos išdavė leidimą įstaigoms vykdyti tam tikrą veiklą, susijusią su Sąjungai susirūpinimą keliančiomis invazinėmis svetimomis rūšimis (OL 2016 L 30, p. 1), nurodytą dokumentą (toliau – Leidimo įrodymas). Leidimo įrodymas visais atvejais pridedamas prie Leidimo naudoti invazines rūšis ir prie šiame leidime nurodytų Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių egzempliorių ir yra neatsiejamas nuo leidimo naudoti invazines rūšis.

11. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija prireikus kreipiasi į Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministeriją ar jos įgaliotas institucijas ar į Valstybinę maisto ir veterinarijos tarnybą, kad šios pagal kompetenciją įvertintų leidimo prašytojo pateiktą informaciją ir teiktų kitą informaciją, reikalingą pateikiant Europos Komisijai paraišką išduoti leidimą žemės ūkio veiklos subjektams naudoti invazines rūšis žemės ūkyje su socialinio ar ekonominio pobūdžio interesais susijusiais tikslais.

12. Leidimui naudoti invazines rūšis moksliniams tyrimams, *ex-situ* išsaugojimui arba naudoti invazines rūšis medicinos tikslais, kai to reikia siekiant daryti pažangą žmonių sveikatos srityje, gauti kartu su prašymu pateikiami visi dokumentai ir informacija, nurodyta Reglamente (ES) Nr. 1143/2014. Leidimui naudoti invazines rūšis tikslais, susijusiais su įtikinamais visuomenės interesais, įskaitant socialinio ar ekonominio pobūdžio interesus, gauti kartu su prašymu pateikiami visi dokumentai ir informacija, nurodyta Reglamente (ES) Nr. 1143/2014, reikalinga teikti paraišką Europos Komisijai.

13. Leidimas naudoti invazines rūšis moksliniams tyrimams, *ex-situ* išsaugojimui arba naudoti invazines rūšis medicinos tikslais, kai to reikia siekiant daryti pažangą žmonių sveikatos srityje, išduodamas arba atsisakymas išduoti leidimą leidimo prašytojui pateikiamas ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo, visų tinkamai įformintų dokumentų ir informacijos, nustatytos Reglamente (ES) Nr. 1143/2014, reikalingos leidimui išduoti, gavimo dienos.

14. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija, gavusi visus dokumentus ar informaciją, nurodytą Reglamente (ES) Nr. 1143/2014, reikalingus išduoti Leidimui naudoti invazines rūšis tikslais, susijusiais su įtikinamais visuomenės interesais, įskaitant socialinio ar ekonominio pobūdžio interesus, ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo dienos išnagrinėja prašymą ir pateikia paraišką Europos Komisijai arba pateikia leidimo prašytojui neigiamą atsakymą dėl paraiškos Europos Komisijai neteikimo. Gavusi pranešimą iš Europos Komisijos, Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija išduoda leidimą arba leidimo prašytojui pateikia atsakymą išduoti leidimą per 10 kalendorinių dienų nuo Europos Komisijos pranešimo gavimo dienos.

15. Prašymo išduoti leidimo naudoti invazines rūšis nagrinėjimas nutraukiamas, jeigu leidimo prašytojas per 60 kalendorinių dienų nuo informacijos apie būtinybę pateikti trūkstamus dokumentus ir (ar) informaciją gavimo dienos Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotai

institucijai nepateikia visų prašomų dokumentų, duomenų ir informacijos, reikalingos išduoti leidimą ir (ar) pateikti paraišką Europos Komisijai.

16. Jeigu Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotai institucijai priimti sprendimą dėl leidimo naudoti invazines rūšis moksliniams tyrimams, ex-situ išsaugojimui arba naudoti invazines rūšis medicinos tikslais, kai to reikia siekiant daryti pažangą žmonių sveikatos srityje išdavimo (neišdavimo) ar paraiškos dėl Leidimo naudoti invazines rūšis tikslais, susijusiais su įtikinamais visuomenės interesais, įskaitant socialinio ar ekonominio pobūdžio interesus, pateikimo Europos Komisijai būtina įvertinti ir patikrinti papildomą informaciją – ar naudojama invazinė rūšis nekels grėsmės vietinėms rūšims, nedarys žalos vietinei biologinei įvairovei, visuomenės sveikatai, gyvūnų sveikatai, atlikti vietos, kurioje numatoma laikyti (naudoti) invazines rūšis, patikrinimą ir dėl numatomo invazinės rūšies naudojimo įvertinimo reikia kreiptis į mokslo institucijas ar kitų šalių kompetentingas institucijas, tokiu atveju leidimo naudoti invazines rūšis moksliniams tyrimams, ex-situ išsaugojimui arba naudoti invazines rūšis medicinos tikslais, kai to reikia siekiant daryti pažangą žmonių sveikatos srityje išdavimo (neišdavimo) arba paraiškos Europos Komisijai dėl Leidimo naudoti invazines rūšis tikslais, susijusiais su įtikinamais visuomenės interesais, įskaitant socialinio ar ekonominio pobūdžio interesus, pateikimo (neteikimo) terminas gali būti pratęsiamas, bet ne ilgesniam kaip 15 kalendorinių dienų terminui. Tokiu atveju Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo, visos reikalingos informacijos ir dokumentų gavimo dienos pateikia leidimo naudoti invazines rūšis moksliniams tyrimams, ex-situ išsaugojimui arba naudoti invazines rūšis medicinos tikslais prašytojui atsakymą dėl prašymo leidimui gauti nagrinėjimo Leidimo naudoti invazines rūšis tikslais, susijusiais su įtikinamais visuomenės interesais, įskaitant socialinio ar ekonominio pobūdžio interesus, prašytojui atsakymą dėl paraiškos Europos Komisijai pateikimo termino pratęsimo.

17. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija, prieš priimdama sprendimą dėl leidimo naudoti invazines rūšis išdavimo (neišdavimo), jo galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo ir leidimo galiojimo panaikinimo, gali konsultuotis su Invazinių rūšių kontrolės taryba.

18. Leidimo naudoti invazines rūšis galiojimas sustabdomas, jeigu leidimo turėtojas:

- 1) nesilaiko išduotame leidime nustatytų sąlygų, kurios nurodytos Reglamente (ES) Nr. 1143/2014;
- 2) pažeidžia Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 8 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimus;
- 3) dėl kitų priežasčių, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 8 straipsnio 5 dalyje;
- 4) pateikia rašytinį prašymą sustabdyti leidimo galiojimą, bet ne ilgesniam kaip 2 metų laikotarpiui.

19. Jeigu leidimo turėtojas nesilaikė išduotame leidime naudoti invazines rūšis nustatytų sąlygų ir pažeidė šio įstatymo ar Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 reikalavimus, prieš sustabdydama leidimo naudoti invazines rūšis galiojimą, Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija įspėja leidimo turėtoją ir šiam pažeidimui pašalinti nustato ne ilgesnį kaip 10 kalendorinių dienų terminą, kuris, leidimo turėtojo prašymu, gali būti pratęstas 15 kalendorinių dienų vieną kartą. Terminas pažeidimui pašalinti skaičiuojamas nuo sprendimo dėl įspėjimo priėmimo dienos. Jeigu per nustatytą laikotarpį leidimo turėtojas nepašalina nustatytų pažeidimų, leidimo naudoti invazines rūšis galiojimas sustabdomas ir draudžiama vykdyti visas leidime nurodytas veiklas, išskyrus laikymą ir auginimą, užtikrinant, kad invazinės rūšys nesidaugintų.

20. Leidimo naudoti invazines rūšis galiojimo sustabdymo terminas skaičiuojamas nuo Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgalios institucijos priimto sprendimo sustabdyti leidimo galiojimą dienos arba nuo šio straipsnio 18 dalyje nurodytame prašyme pateiktos datos.

21. Leidimo naudoti invazines rūšis galiojimo sustabdymas panaikinamas:

- 1) jeigu leidimo turėtojas ne vėliau kaip per 6 mėnesius pašalina nustatytus pažeidimus, dėl kurių sustabdytas leidimo galiojimas. Terminas pažeidimams pašalinti skaičiuojamas nuo sprendimo dėl leidimo galiojimo sustabdymo priėmimo dienos;

2) per 1 metus nuo sprendimo dėl leidimo galiojimo sustabdymo priėmimo dienos pašalinamos kitos priežastys, nurodytos Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 8 straipsnio 5 dalyje;

3) leidimo turėtojas pateikė prašymą panaikinti leidimo galiojimo sustabdymą, jeigu prieš tai buvo pateikęs prašymą sustabdyti leidimo galiojimą.

22. Leidimo naudoti invazines rūšis galiojimas panaikinamas, jeigu:

1) leidimo turėtojas pateikia rašytinį prašymą panaikinti leidimo galiojimą;

2) leidimo turėtojas likviduojamas ar reorganizuojamas, baigdamas leidime nurodytą veiklą;

3) mirus fiziniam asmeniui, kuriam jis buvo išduotas;

4) leidimo turėtojas per 6 mėnesius nuo sprendimo dėl leidimo galiojimo sustabdymo priėmimo dienos nepašalina nustatytų pažeidimų, dėl kurių sustabdytas Leidimo naudoti invazines rūšis galiojimas;

5) per 1 metus nuo sprendimo dėl leidimo galiojimo sustabdymo priėmimo dienos nepašalinamos kitos priežastys, nurodytos Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 8 straipsnio 5 dalyje;

6) leidimo turėtojas nepateikė prašymo dėl leidimo galiojimo sustabdymo panaikinimo, iki kol baigėsi prašyme dėl leidimo galiojimo sustabdymo nurodyto leidimo galiojimo sustabdymo terminas;

7) leidimui gauti asmuo pateikė suklaidotus duomenis ir dokumentus.

23. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija apie sprendimo dėl Leidimo naudoti invazines rūšis galiojimo sustabdymą, galiojimo sustabdymo panaikinimą ir galiojimo panaikinimą priėmimą ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo informuoja leidimo turėtoją.

24. Leidimo naudoti invazines rūšis tikslais, susijusiais su įtikinamais visuomenės interesais, įskaitant socialinio ar ekonominio pobūdžio interesus, galiojimo trukmė nustatoma atsižvelgiant į Europos Komisijos išduoto leidimo galiojimo trukmę.

25. Leidimas naudoti invazines rūšis moksliniams tyrimams, ex-situ išsaugojimui arba naudoti invazines rūšis medicinos tikslais, kai to reikia siekiant daryti pažangą žmonių sveikatos srityje, pakeičiamas pasikeitus juridinio asmens pavadinimui ir/ar adresui arba kai pasikeičia fizinis asmuo, naudojantis invazines rūšis, ir nesikeičiant kitoms leidimo sąlygoms. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija, gavusi asmens prašymą, per 5 darbo dienas nuo prašymo, visų tinkamai įformintų dokumentų ir informacijos, reikalingos leidimui pakeisti, gavimo dienos pakeičia prašymą pateikusiam asmeniui leidimą naudoti invazines rūšis moksliniams tyrimams, ex-situ išsaugojimui arba naudoti invazines rūšis medicinos tikslais, kai to reikia siekiant daryti pažangą žmonių sveikatos srityje.

26. Uždaroje valdoje laikyti ir paplitę aplinkoje invazinių rūšių gyvūnai turi būti skubiai paimami iš aplinkos (sugauti, nužudomi arba sumedžiojami) laukinės gyvūnijos išteklių naudotojų lėšomis per Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse nustatytą terminą.

27. Aplinkos ministerija ar jos įgaliota institucija priima sprendimus dėl invazinių rūšių plitimo prevencijos ir valdymo priemonių, nustato įpareigojimus vandens telkinių, žemės savininkams, naudotojams ir valdytojams dėl atskirų invazinių rūšių, kurios nurodomos Invazinių rūšių valdymo ir naikinimo tvarkos apraše, naikinimo priemonių, kuriomis siekiama užtikrinti, kad invazinės rūšys neplistų į gretimus sklypus ar vandens telkinius, įgyvendinimo. Įpareigojimai dėl atskirų invazinių rūšių naikinimo priemonių įgyvendinimo nustatomi atsižvelgiant į šių rūšių daromą neigiamą poveikį biologinei įvairovei, žmonių sveikatai, plitimo ypatumus ir į naikinimo priemonių veiksmingumą.

28. Aplinkos ministerija arba jos įgalios institucijos praneša Europos Komisijai ir kitoms Europos Sąjungos valstybėms narėms apie rūšių, įtrauktų į Sąjungos sąrašą, ankstyvą aptikimą ir likvidavimą, kaip nurodyta Reglamente (ES) Nr. 1143/2014, ir organizuoja šių rūšių likvidavimo priemonių taikymą Invazinių rūšių valdymo ir naikinimo tvarkos apraše nustatyta tvarka.

18 straipsnis. Prekyba laukiniais gyvūnais

1. Prekybą laukiniais gyvūnais reglamentuoja šis įstatymas ir Prekybos laukiniais gyvūnais, augalais ir grybais taisyklės.

2. Atsižvelgiant į laukinių gyvūnų rūšių apsaugos būklę, į Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių reikalavimus arba siekiant kuo mažiau laukinių gyvūnų paimti iš aplinkos, arba jei kai kurių rūšių laukiniai gyvūnai, ištrūkę į laisvę, galėtų sukelti invazijų į natūralias ekosistemas ir jų sutrikdymo pavojų, keltų grėsmę žmonių gyvybei ir sveikatai, kitiems gyvūnams ar augalams, Aplinkos ministerija riboja arba uždraudžia prekybą tam tikrų rūšių laukiniais gyvūnais. Ribojamų ir draudžiamų prekiauti laukinių gyvūnų rūšims ir draudimams taikomos išimtys, nurodytos Prekybos laukiniais gyvūnais, augalais ir grybais taisyklėse.

3. Aplinkos ministerijai uždraudus prekiauti tam tikrų rūšių gyvais laukiniais gyvūnais, asmenims, įsigijusiems šiuos laukinius gyvūnus iki draudimo prekiauti įsigaliojimo, leidžiama šiuos gyvūnus laikyti ir viešai eksponuoti iki jų natūralios mirties, laikantis gyvūnų gerovės ir laikymo nelaisvėje reikalavimų, nustatytų Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse ir užtikrinant, kad šie gyvūnai toliau nesiveistų ir būtų užkirstas kelias jiems ištrukti į laisvę. Asmenims, turintiems leidimą prekiauti šiais laukiniais gyvūnais (jeigu toks leidimas buvo reikalingas), leidimo galiojimas nenaikinamas.

4. Prekiauti laukinių gyvūnų rūšių, nurodytų Prekybos laukiniais gyvūnais, augalais ir grybais taisyklėse, egzemplioriais leidžiama asmenims, teisėtai įgijusiems ir/ar išveisusiems nelaisvėje laukinius gyvūnus ir teisėtą jų įsigijimą pagrindžiančius dokumentus turintiems asmenims, jei tam neprieštarauja kiti Lietuvos Respublikos teisės aktai, Europos Sąjungos reglamentai, tarptautinės sutartys ar konvencijos.

19 straipsnis. Leidimų įvežti į Lietuvos Respubliką ar iš jos išvežti laukinius gyvūnus išdavimas ir galiojimo panaikinimas

1. Leidimo įvežti į Lietuvos Respubliką ar iš jos išvežti laukinių gyvūnų rūšims, kurioms taikoma Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencija ir Reglamentas (EB) Nr. 338/97, išdavimo, keitimo sąlygos, galiojimo terminai nustatomi vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 338/97, Reglamentas (EB) Nr. 865/2006, kitais jo įgyvendinimo taisyklės nustatančiais reglamentais ir šiuo įstatymu.

2. Atsižvelgiant į laukinių gyvūnų rūšių apsaugos būklę, į Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių reikalavimus arba siekiant kuo mažiau laukinių gyvūnų paimti iš aplinkos, arba jei kai kurių rūšių laukiniai gyvūnai, ištrūkę į laisvę, galėtų sukelti invazijų į natūralias ekosistemas ir jų sutrikdymo pavojų, keltų grėsmę žmonių gyvybei ir sveikatai, kitiems gyvūnams, ar dėl kitų priežasčių Aplinkos ministerija riboja arba uždraudžia tam tikrų rūšių laukinių gyvūnų įvežimą (išvežimą) į (iš) Lietuvos Respubliką (-os). Ribojamų ir draudžiamų įvežti (išvežti) į (iš) Lietuvos Respubliką (-os) laukinių gyvūnų rūšims ir draudimams taikomos išimtys, nurodytos Prekybos laukiniais gyvūnais, augalais ir grybais taisyklėse.

3. Įvežant/išvežant Prekybos laukiniais gyvūnais, augalais ir grybais taisyklėse nurodytų rūšių laukinius gyvūnus ir (ar) jų dalis ir gaminius iš jų iš/į Europos Sąjungai nepriklausančias trečiąsias šalis, reikalingi teisėtą jų įsigijimą pagrindžiantys dokumentai, nurodyti šiose taisyklėse.

4. Leidimas įvežti į Lietuvos Respubliką ar iš jos išvežti į/iš Europos Sąjungai nepriklausančias trečiąsias šalis laukinių gyvūnų rūšis, kurioms netaikoma Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencija ir Reglamentas (EB) Nr. 338/97 (toliau – Leidimas įvežti/išvežti iš Lietuvos Respublikos laukinius gyvūnus), reikalingas šiais atvejais:

1) kai ketinama įvežti/išvežti Prekybos laukiniais gyvūnais, augalais ir grybais taisyklėse nurodytų saugomų rūšių laukinius gyvūnus ir (ar) jų dalis ir gaminius iš jų iš/į Europos Sąjungai nepriklausančias trečiąsias šalis;

2) įvežant medžioklės trofėjus iš Europos Sąjungai nepriklausančių trečiųjų šalių, kai paskirties šalis yra Lietuva; kai medžioklės trofėjai, išvežami į Europos Sąjungai nepriklausančias trečiąsias šalis. Leidimas įvežti/išvežti į/iš Lietuvos Respublikos laukinius gyvūnus nereikalingas, kai išvežami/įvežami iš/į Europos Sąjungai nepriklausančias trečiąsias šalis saugomoms rūšims nepriskiriami medžiojamieji gyvūnai, nurodyti Medžioklės Lietuvos Respublikoje taisyklėse, kuriems šiose taisyklėse nustatytas medžioklės terminas.

5. Leidimo įvežti/išvežti iš Lietuvos Respublikos laukinius gyvūnus galiojimo terminas nustatomas atsižvelgiant į numatomą įvežimo/išvežimo datą, bet ne ilgesnis kaip 6 mėnesiai nuo leidimo išdavimo datos.

6. Leidimui įvežti/išvežti iš Lietuvos Respublikos laukinius gyvūnus su prašymu pateikiama informacija apie leidimo prašytoją ir teisėtą laukinių gyvūnų įsigijimą patvirtinantys dokumentai ar jų kopijos. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija leidimą įvežti/išvežti iš Lietuvos Respublikos laukinius gyvūnus išduoda arba rašytinį atsakymą išduoti leidimą pateikia leidimo prašytojui ne vėliau kaip per 30 dienų nuo prašymo, visų tinkamai įformintų dokumentų ir informacijos, reikalingos leidimui gauti, gavimo dienos.

7. Prašymo išduoti leidimą įvežti/išvežti iš Lietuvos Respublikos laukinius gyvūnus nagrinėjimas nutraukiamas, jeigu leidimo prašytojas per 60 kalendorinių dienų nuo informacijos apie būtinybę pateikti trūkstantis dokumentus ir (ar) informaciją gavimo dienos raštu Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai nepateikia visų prašomų dokumentų, duomenų ir informacijos, reikalingos išduoti leidimą.

8. Leidimo įvežti/išvežti iš Lietuvos Respublikos laukinius gyvūnus galiojimas panaikinamas, jeigu (bent vienu iš šių atvejų):

- 1) leidimo turėtojas pateikia rašytinį prašymą panaikinti leidimą;
- 2) leidimo turėtojas likviduojamas ar reorganizuojamas baigdamas leidime nurodytą veiklą;
- 3) mirus fiziniam asmeniui, kuriam jis buvo išduotas;
- 4) jeigu laukinis gyvas gyvūnas, kurį vežti išduotas leidimas, žuvo arba negyvas egzempliorius buvo sunaikintas;
- 5) leidimo turėtojas leidimui gauti pateikė suklaidotus duomenis ir dokumentus.

9. Aplinkos ministerijos įgaliota institucija apie sprendimo dėl Leidimo įvežti/išvežti iš Lietuvos Respublikos laukinius gyvūnus galiojimo panaikinimą priėmimą ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo informuoja leidimo turėtoją.

10. Jeigu leidimo įvežti/išvežti iš Lietuvos Respublikos laukinius gyvūnus galiojimas panaikintas dėl priežasties, nurodytos šio straipsnio 8 dalies 5 punkte, naujas leidimas šiam asmeniui gali būti išduotas ne anksčiau kaip po 12 mėnesių.

20 straipsnis. Ūkinė veikla ir laukinių gyvūnų, jų buveinių, veisimosi, maitinimosi ir žiemojimo sąlygų, migracijos kelių apsauga

1. Planuojamos ūkinės veiklos organizatoriai ir asmenys, kurie verčiasi ūkine veikla, privalo laikytis miškotvarkos, žemėtvarkos ir vandentvarkos projektų reikalavimų ir užtikrinti, kad dėl jų plėtojamos ūkinės veiklos, galinčios neigiamai veikti laukinius gyvūnus, jų buveines, veisimosi, maitinimosi, žiemojimo, trumpalaikio apsistojimo migracijų metu sąlygas ar migracijos kelius, nebus neigiamo poveikio laukinei gyvūnijai arba jis bus minimalus.

2. Ar planuojama ūkinė veikla gali daryti reikšmingą neigiamą poveikį laukiniams gyvūnams, jų buveinėms, veisimosi, maitinimosi, žiemojimo, trumpalaikio apsistojimo migracijų metu sąlygoms ar migracijos keliams, vertinama Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo nustatyta tvarka. Kai planuojama ūkinė veikla gali neigiamai paveikti laukinę gyvūniją, planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo dokumentuose turi būti numatytos priemonės neigiamam poveikiui išvengti, sumažinti ar kompensuoti.

21 straipsnis. Laukinės gyvūnijos išteklių apsaugos, atkūrimo ir laukinių gyvūnų daromos žalos prevencijos priemonių finansavimas

Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo, Savivaldybių aplinkos apsaugos rėmimo specialiosios programos įstatymo nustatytais atvejais laukinės gyvūnijos išteklių apsaugos, atkūrimo, laukinių gyvūnų daromos žalos prevencijos, invazinių rūšių plitimo prevencijos, valdymo ir naikinimo priemonės finansuojamos iš valstybės biudžeto lėšų, Europos Sąjungos fondų ir programų, fizinių ir juridinių asmenų lėšų, tarptautinių programų ir kitų finansavimo šaltinių, kuriuos nustato įstatymai.

TREČIASIS SKIRSNIS

LAUKINĖS GYVŪNIJOS TYRIMAI, STEBĖSENA, DUOMENŲ KAUPIMAS IR TVARKYMAS, VISUOMENĖS ŠVIETIMAS

22 straipsnis. Duomenų apie laukinę gyvūniją kaupimas ir tvarkymas

1. Laukinės gyvūnijos, jos išteklių apskaitai ir racionaliam naudojimui užtikrinti Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos organizuoja duomenų apie laukinę gyvūniją kaupimą ir tvarkymą.

2. Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos kaupia ir tvarko duomenis ir informaciją apie nelaisvėje laikomus laukinius gyvūnus, laukinių gyvūnų introdukciją ir reintrodukciją, laukinių gyvūnų rūšių paplitimą, gausą ir būklę, jiems gyventi reikalingas buveines ir jų būklę, invazinių rūšių paplitimą ir plitimo kelius, laukinės gyvūnijos stebėseną, laukinės gyvūnijos išteklių naudojimą ir pokyčius, kitus su laukine gyvūnija ir jos ištekliais susijusius duomenis.

3. Invazinių rūšių stebėsenos ir kiti jų paplitimo duomenys registruojami invazinių rūšių informacinėje sistemoje.

23 straipsnis. Laukinės gyvūnijos stebėseną

Siekiant nustatyti laukinių gyvūnų rūšių apsaugos būklę, pokyčius ir nustatyti invazinių rūšių plitimą ir gausą, atliekama laukinių gyvūnų rūšių ir invazinių rūšių stebėseną. Stebėseną atlieka valstybės, savivaldybių, mokslo ir studijų institucijos, ūkio subjektai ir kiti asmenys, Lietuvos Respublikos aplinkos monitoringo įstatymo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių stebėsenos vykdymą, nustatyta tvarka renkantys, kaupiantys ir analizuojantys duomenis ir informaciją apie gamtinės aplinkos elementų būklę.

24 straipsnis. Laukinės gyvūnijos mokslo tiriamieji darbai ir visuomenės švietimas

1. Siekiant surinkti kuo daugiau informacijos, užtikrinti laukinės gyvūnijos apsaugą ir naudojimo kontrolę, ištyrinėti laukinių gyvūnų rūšių paplitimą, populiacijų būklę ir gausą, nustatyti invazinių rūšių paplitimą, plitimo kelius, gausos reguliavimo priemones ir atlikti jų rizikos vertinimą, nurodytą Reglamente (ES) Nr. 1143/2014, atliekami mokslo tiriamieji darbai, kuriuos organizuoja ir koordinuoja Aplinkos ministerija ir jos įgaliotos institucijos.

2. Saugomų laukinių gyvūnų rūšių mokslo tiriamieji darbai atliekami vadovaujantis Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymu ir Saugomų rūšių naudojimo tvarkos aprašu.

3. Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos teikia informaciją apie mokslo tiriamuosius darbus, laukinės gyvūnijos apsaugą ir naudojimą Lietuvos Respublikos teritorijoje Europos Komisijai, Europos Sąjungos valstybėms narėms ir kitoms tarptautinių organizacijų, kurių narė yra Lietuvos Respublika, institucijoms.

4. Aplinkos ministerija ir jos įgaliotos institucijos, savivaldybių administracijos ir kitos institucijos skatina visuomenės švietimą ir informuoja apie poreikį saugoti laukinių gyvūnų rūšis ir jų buveines; apie invazinių laukinių gyvūnų rūšių daromą žalą, apie jų valdymą, gausos reguliavimo ir naikinimo priemones.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

LAUKINĖS GYVŪNIJOS APSAUGOS IR LAUKINĖS GYVŪNIJOS IŠTEKLIŲ NAUDOJIMO VALSTYBINĖ KONTROLĖ

25 straipsnis. Laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinė kontrolė

1. Laukinės gyvūnijos apsaugos ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdo Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos, Žemės ūkio ministerijos įgaliotos institucijos, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos ir kitos Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos įstatymų ir kitų

teisės aktų, reglamentuojančių laukinės gyvūnijos apsaugos ir jų išteklių naudojimo kontrolę, nustatyta tvarka.

2. Laukinių gyvūnų rūšims nustatyti aplinkos ministras sudaro ekspertų komisiją rūšims nustatyti. Ekspertų komisija rūšims nustatyti, vadovaudamasi Aplinkos ministerijos patvirtintais ekspertų komisijos rūšims nustatyti veiklos nuostatais, konsultuoja Aplinkos ministeriją ir jos įgaliotas institucijas, laukinės gyvūnijos apsaugą ir laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo valstybinę kontrolę vykdančias institucijas, ir prireikus teikia rekomendacinio pobūdžio išvadas dėl laukinių gyvūnų rūšių nustatymo.

3. Ekspertų komisiją rūšims nustatyti sudaro Aplinkos ministerijos ir (ar) jos įgaliotų institucijų atstovai, Žemės ūkio ministerijos įgaliotų institucijų atstovai, mokslo ir (ar) studijų institucijų atstovai, nevyriausybinių organizacijų atstovai, biologijos specialistai.

PENKTASIS SKIRSNIS

ATSAKOMYBĖ UŽ LAUKINĖS GYVŪNIJOS ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS IR ŽALOS ATLYGINIMAS

26 straipsnis. Atsakomybė už šio įstatymo pažeidimus

Fiziniai ir juridiniai asmenys, pažeidę šį įstatymą, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

27 straipsnis. Žalos atlyginimas

1. Fiziniai ir juridiniai asmenys privalo atlyginti padarytą žalą laukiniams gyvūnams ir jų buveinėms įstatymų nustatyta tvarka.

2. Laisvėje gyvenančių laukinių gyvūnų, nuosavybės teise priklausančių valstybei, padaryta žala atlyginama šiais atvejais:

1) medžiojamųjų gyvūnų padaryta žala žemės, miško ir vandens telkinių sklypų savininkams, valdytojams ir naudotojams dėl žemės ūkio pasėlių, miško ir hidrotechnikos įrenginių pakenkimo, vilkų padaryta žala ūkiniams gyvūnams atlyginama Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo nustatyta tvarka;

2) eismo įvykių metu padaryta žala atlyginama, jeigu įrodomi neteisėti valstybės veiksmai (neveikimas), kaltė ir priežastinis ryšys ir jeigu žala atsirado ne dėl nenugalimos jėgos, nukentėjusio asmens veiksmų arba kitų Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.253 straipsnyje nurodytų veiksmų ir išieškoma Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka;

3) griežtai saugomų rūšių laukinių gyvūnų padarytą žalą žemės ūkio pasėliams, naminiams gyvūnams ar gyvuliams, miškui, hidrotechnikos įrenginiams ar kitiems objektams, žemės, miško ir vandens telkinių sklypų savininkams, valdytojams ir naudotojams atlygina valstybė, jeigu neįrodoma, kad žala atsirado dėl nenugalimos jėgos, nukentėjusio asmens tyčios arba kitų Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.253 straipsnyje nurodytų veiksmų.

3. Nelaisvėje laikytų ir į laisvę ištrūkusių invazinių ir svetimžemių gyvūnų rūšių, hibridų, natūraliai Lietuvoje paplitusių nelaisvėje laikytų ir į laisvę ištrūkusių laukinių gyvūnų, kai jie priklauso laukinės gyvūnijos išteklių naudotojui, padarytą žalą atlygina laukinės gyvūnijos išteklių naudotojas Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka, jeigu neįrodoma, kad žala atsirado dėl nenugalimos jėgos, nukentėjusio asmens veiksmų arba kitų Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.253 straipsnyje nurodytų veiksmų.

4. Pareikšti ieškinius dėl žalos atlyginimo turi teisę:

1) juridiniai ir fiziniai asmenys, kurių turtui ar interesams padaryta žala;

2) Aplinkos ministerija ar jos įgaliota institucija, kitos Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos, kai žala padaryta laisvėje gyvenančiai laukinei gyvūnijai ar jos buveinėms.

5. Šio straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytos institucijos, apskaičiuodamos laisvėje gyvenančiai laukinei gyvūnijai ar jos buveinėms padarytą žalą, vadovaujasi aplinkos ministro patvirtinta Laukinių gyvūnų rūšims ir jų buveinėms padarytos žalos apskaičiavimo metodika.

6. Laukinių gyvūnų rūšims ir jų buveinėms padarytos žalos apskaičiavimo metodikoje nustatomi baziniai tarifai taikomi skaičiuojant fizinių ir juridinių asmenų padarytą žalą, neteisėtais veiksmais sunaikinus ar sužalojus valstybei nuosavybės teise priklausančią Lietuvos Respublikos teritorijoje laisvėje gyvenančią laukinę gyvūniją ar jos buveines.

7. Žemės, miško ir vandens telkinių sklypų savininkai, valdytojai ir naudotojai apie laisvėje gyvenančių nuosavybės teise priklausančių valstybei griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytą žalą privalo pranešti atitinkamai seniūnijai pagal žalos padarytą vietą ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo žalos pastebėjimo išsiųsdami rašytinį prašymą dėl griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių žalos įvertinimo. Seniūnas, gavęs rašytinį prašymą apie padarytą žalą, privalo tą pačią dieną šį faktą registruoti ir apie jį pateikti duomenis savivaldybės administracijos direktoriui.

8. Savivaldybės administracijos direktoriaus sudaryta nuostolių skaičiavimo komisija per 7 dienas nuo atitinkamo žemės, miško ar vandens telkinio savininko, valdytojo ar naudotojo prašymo gavimo seniūnijoje dienos, išskyrus atvejį, kai dėl žalos pobūdžio jos dydį įmanoma nustatyti tik praėjus daugiau negu 7 dienoms (šiuo atveju pasirenkamas laikotarpis, kada žala geriausiai matoma ir įmanoma įvertinti), pagal Griežtai saugomų gyvūnų rūšių padarytos žalos apskaičiavimo metodiką privalo apskaičiuoti laisvėje gyvenančių griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytą žalą. Iškilus būtinybei, žalai apskaičiuoti savivaldybės administracijos direktoriaus sudarytoje komisijoje dalyvaujantys aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnai teikia šiai komisijai išvadas.

9. Griežtai saugomų gyvūnų rūšių padarytos žalos apskaičiavimo metodika reglamentuoja griežtai saugomų rūšių laukinių gyvūnų padarytos žalos žemės ūkio pasėliams, naminiams gyvūnams ar gyvuliams, miškui, hidrotechnikos įrenginiams ar kitiems objektams, žemės, miško ir vandens telkinių sklypų savininkams, valdytojams ir naudotojams piniginės išraiškos apskaičiavimą.

10. Savivaldybės administracijos direktoriaus sudaryta nuostolių skaičiavimo komisija ne vėliau kaip per 2 darbo dienas informuoja žemės, miško ir vandens telkinių sklypų savininkus, valdytojus ir naudotojus apie apskaičiuotą laisvėje gyvenančių nuosavybės teise priklausančių valstybei griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytos žalos dydį.

11. Jeigu žemės, miško ir vandens telkinių sklypų savininkai, valdytojai ir naudotojai sutinka su savivaldybės administracijos direktoriaus sudarytos nuostolių skaičiavimo komisijos apskaičiuotu laisvėje gyvenančių, nuosavybės teise priklausančių valstybei griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytos žalos dydžiu, jie pateikia seniūnui prašymą, adresuotą Aplinkos ministerijai, atlyginti laisvėje gyvenančių nuosavybės teise priklausančių valstybei griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytą žalą. Savivaldybės administracija ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos Aplinkos ministerijai pateikia žemės, miško ir vandens telkinių sklypų savininkų, valdytojų ir naudotojų prašymą atlyginti laisvėje gyvenančių nuosavybės teise priklausančių valstybei griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytą žalą ir savivaldybės administracijos direktoriaus sudarytos nuostolių skaičiavimo komisijos apskaičiuotą griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytos žalos dydį. Aplinkos ministerija laisvėje gyvenančių nuosavybės teise priklausančių valstybei griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytą žalą atlygina iš Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšų.

12. Lėšos už laisvėje gyvenančių nuosavybės teise priklausančių valstybei griežtai saugomų rūšių laukinių gyvūnų padarytą žalą turi būti sumokėtos per vieną mėnesį nuo prašymo atlyginti griežtai saugomų laukinių gyvūnų rūšių padarytą žalą pateikimo seniūnui datos. Ginčo šalis, nesutinkanti su apskaičiuotu žalos dydžiu, turi teisę nuostolių skaičiavimo komisijos sprendimą apskųsti administracinių ginčų komisijos teritoriniam padaliniiui arba Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka šį sprendimą apskųsti teismui.

Lietuvos Respublikos
laukinės gyvūnijos įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 2 tomas, p. 102).
2. 1999 m. kovo 29 d. Tarybos direktyva 1999/22/EB dėl laukinių gyvūnų laikymo zoologijos soduose (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 4 tomas, p. 140).
3. 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (kodifikuota redakcija) (OL 2010 L 20, p. 7).
4. 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1143/2014 dėl invazinių svetimų rūšių introdukcijos ir plitimo prevencijos ir valdymo (OL 2014 L 317 p. 35).“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 3 ir 7 dalis, įsigalioja 2020 m. gegužės 1 d.
2. Šio įstatymo 1 straipsniu išdėstyta Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatymo 6 straipsnio 6 dalis ir šio straipsnio 3 dalis įsigalioja 2020 m. lapkričio 1 d.
3. Nuo 2020 m. lapkričio 1 d. leidžiama laikyti nelaisvėje naudotus cirkuose laukinių rūšių paukščius ir žinduolius, kuriems iki 2020 m. balandžio 30 d. buvo išduotas leidimas prekiauti laukiniais gyvūnais (jeigu toks leidimas buvo reikalingas) arba nuo 2020 m. gegužės 1 d. iki 2020 m. spalio 31 d. vadovaujantis Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymu buvo išduotas leidimas prekiauti saugomų rūšių laukiniais gyvūnais (jeigu toks leidimas reikalingas), iki natūralios jų mirties laikantis gyvūnų gerovės ir laikymo nelaisvėje reikalavimų, nustatytų Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėse. Šiuos gyvūnus dauginti ir veisti draudžiama ir turi būti užkirstas kelias jiems ištrūkti į laisvę.
4. Asmenims, turintiems leidimus prekiauti laukiniais gyvūnais, išduotus iki šio įstatymo įsigaliojimo, leidžiama prekiauti šiame leidime nurodytais laukiniais gyvūnais. Iki šio įstatymo įsigaliojimo išduotų leidimų prekiauti laukiniais gyvūnais galiojimas sustabdomas, galiojimo sustabdymas panaikinamas ir galiojimas panaikinamas vadovaujantis Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatyme nustatytais leidimams prekiauti saugomų rūšių laukiniais gyvūnais galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo ir galiojimo panaikinimo pagrindais.
5. Leidimų išdavimo procedūros, pradėtos iki 2020 m. gegužės 1 d., baigiamos pagal prašymų išduoti leidimus pateikimo metu galiojusius teisės aktus.
6. Iki šio įstatymo įsigaliojimo iškeltose bylose dėl žalos, padarytos laisvėje gyvenančiai laukinei gyvūnijai ar jos buveinėms, atlyginimo atstovauja tie asmenys, kurie atstovavo iki šio įstatymo įsigaliojimo.
7. Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija iki 2020 m. balandžio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Aplinkos ministras
Kęstutis Mažeika

Administracinio departamento
direktore
Agnė Jakšienė
1198412